

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017

200-00019/11

RECTIFICACIÓ D'UNA ESMENA PRESENTADA

GRUP PARLAMENTARI DE CIUTADANS

A la Mesa del Parlament

Carlos Carrizosa Torres, portaveu del Grup Parlamentari de Ciutadans, comunica a la Mesa del Parlament que ha advertit l'errada següent a l'esmena número 43 a l'articulat del Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017 (tram. 200-00019/11) presentada pel seu grup parlamentari.

On hi diu:

«Esmena 43

D'addició

GP de Ciutadans

Presidència

«El Gobierno suprimirá las partidas presupuestarias asignadas a Intracatalònia, SA.»

Hi ha de dir:

«Esmena 43

D'addició

GP de Ciutadans

Presidència

«El Gobierno suprimirá un 10% las partidas presupuestarias asignadas a Intracatalònia, SA.»

Palau del Parlament, 29 de desembre de 2016

Carlos Carrizosa Torres, portaveu del GP C's

Projecte de llei de comerç, serveis i fires

200-00022/11

TEXT PRESENTAT

Reg. 47143 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

Joan Vidal de Ciurana, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

Certifico:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 3 de gener de 2017, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta del conseller d'Empresa i Coneixement, s'aprova l'Avantprojecte de llei de comerç, serveis i fires, i s'autoritza el conseller perquè el presenti al Parlament.»

I, perquè així consti, lliuro aquest certificat a Barcelona, el 3 de gener de 2017.

Projecte de llei de comerç, serveis i fires

Exposició de motius

I. L'activitat comercial ha estat un factor determinant en la configuració dels nostres pobles i ciutats, i el seu emplaçament ha acabat incidint en l'ordenació física del territori. Històricament l'exercici i la implantació de l'activitat comercial ha estat sotmesa a diferents criteris d'ordenació basats en paràmetres que han tingut com a objectiu la satisfacció de determinades necessitats dotacionals bàsiques de la població, la protecció del territori de l'entorn urbà, així com la consolidació d'un marc normatiu orientat a la preservació de les bones pràctiques comercials al servei d'una lliure i lleial competència.

La conseqüència d'aquest procés ha estat que les ciutats i pobles s'han desenvolupat, d'una manera compacta i socialment cohesionada amb tendència a l'autosuficiència que evita desplaçaments innecessaris als ciutadans i permet satisfer les seves necessitats de consum d'una manera sostenible, on l'ús residencial es combina de manera harmònica i integrada amb les activitats comercials i de prestació de serveis.

Aquesta convivència entre activitat comercial, prestació de serveis i ús residencial del sòl que s'ha anat conformant històricament d'una manera espontània bàsicament en les poblacions mediterrànies del sud d'Europa, actualment està considerada la millor opció per als ciutadans i ciutadanes, atès que permet l'adopció de criteris de gestió urbana sostenible en la que el sòl es tractat com un recurs limitat que s'ha d'utilitzar de la manera més eficient possible per tal d'estalviar recursos i evitar indesitjables efectes nocius per al medi ambient.

Aquests antecedents i consideracions que afavoreixen la compacitat dels pobles i ciutats és precisament el criteri plantejat, defensat i adoptat pels representants dels diferents Estats de la Unió en relació a l'Estratègia Territorial Europea per a un desenvolupament equilibrat i sostenible, en la que ja es reconeixia la necessitat d'exercir un control sobre l'expansió territorial urbana indiscriminada per poder garantir el creixement sostenible de les ciutats en un futur.

Dins d'aquest model que evidencia i posa de relleu la íntima relació existent entre la implantació i l'exercici de l'activitat comercial o de prestació de determinats serveis i la planificació urbanística sostenible, s'ha desenvolupat el conjunt de la normativa en matèria de comerç a Catalunya.

Aquesta normativa s'ha anat desgranant a partir dels títols competencials reconeguts primer a l'article 12.5 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 1978 i després a l'article 121 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de l'any 2006, actualment vigent, interpretats d'acord amb la jurisprudència del Tribunal Constitucional, i desenvolupats en sintonia amb el marc establert per l'exhaustiu cos normatiu de la Unió Europea que de manera directa o bé de manera indirecta, té incidència en la regulació d'aquesta activitat tant transcendent des del punt de vista econòmic, social, mediambiental i de protecció de l'entorn urbà.

Aquesta llei de comerç, serveis i fires juntament amb el Decret Llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, constitueixen l'estructura de l'ordenació comercial a Catalunya, atès que el concepte de «trama urbana consolidada» que es troba regulat en l'esmentat Decret Llei, impulsa un model d'urbanisme comercial basat en l'ocupació i la utilització racional del territori, que permet un desenvolupament sostenible evitant la dispersió en el territori per tal de reduir la mobilitat i evitar desplaçaments innecessaris que incrementen la contaminació atmosfèrica, tant derivada del trànsit inherent a la implantació de determinat tipus d'implantacions comercials, com la congestió de les infraestructures públiques. En aquest sentit, s'ha de destacar la incidència de la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea de 24 de març de 2011, que considera que la localització dels equipaments comercials en la trama urbana consolidada d'un municipi és una mesura adequada en base a una justificació motivada i proporcionada, de l'existència

de raons imperioses d'interès general, com són la protecció del medi ambient i de l'entorn urbà, l'ordenació del territori i la conservació del patrimoni historicoartístic, entre d'altres.

S'ha de moderar el consum del sòl, i la seva utilització racional, fomentant, directa o indirectament, la utilització eficient de les àrees urbanes i, en el seu cas, la renovació i rehabilitació dels teixits urbans, de forma que la demanda de més espai per a l'habitatge i les activitats econòmiques correspongui només a aquella part que no pugui tenir cabuda en les àrees urbanes existents. Convé fer notar que no solament es consumeix aquell sòl que realment ocupa l'espai construït sinó que el creixement discontinu de la trama urbana, que ha estat la tònica en altres territoris, fragmenta el sòl i genera espais lliures fortament devaluats, d'escàs valor ecològic, productiu i paisatgístic.

La dispersió del conjunt de disposicions vigents a Catalunya destinades a regular l'activitat comercial, l'antiguitat d'algunes d'elles, així com la materialització de noves iniciatives econòmiques i empresarials en l'àmbit de la distribució comercial i la prestació de serveis, aconsellen remodelar i compilar en dos textos normatius tota la legislació vigent a Catalunya, mantenint els trets fonamentals del nostre model comercial mediterrani en plena sintonia amb les declaracions programàtiques de la Unió Europea en matèria d'urbanisme comercial, i d'acord amb el conjunt de raons imperioses d'interès general que les sustenten, sense perdre de vista la necessària simplificació que ha d'inspirar l'accés i exercici de qualsevulla activitat econòmica.

II. Dins d'aquest context, aquesta llei es planteja els següents objectius:

a) Compilar en un sol text tres dels blocs normatius que conformen la legislació vigent en matèria de comerç i fires i que actualment es troba dispersa en quatre blocs principals diferents: la regulació general del comerç interior, els horaris comercials, els equipaments comercial i les activitats firals.

La llei aglutina en un sol text les disposicions contingudes en el fins ara vigent Text refós sobre comerç interior dels preceptes de la Llei 1/1983, de 18 de febrer, i la Llei 23/1991, de 29 de novembre, aprovat pel Decret legislatiu 1/1993, de 9 de març; la Llei 8/2004, de 23 de desembre, d'horaris comercials; la Llei 8/1994, de 25 de maig, d'activitats firals; i la Llei 3/2014, de 19 de febrer, d'horaris comercials i de mesures per a determinades activitats de promoció.

També es objecte d'aquesta compilació la Llei 1/1990, de 8 de gener, sobre la disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris, que manté la seva vigència en l'àmbit de comerç atès que preveu determinades infraccions i s'aplica supletòriament en els àmbits regulats pel text refós sobre comerç interior aprovat pel Decret legislatiu 1/1993, de 9 de març, i per la Llei 3/2014, d'horaris comercials i de mesures per a determinades activitats de promoció i a més fins el moment ha estat la disposició que ha donat suport legal als procediments sancionadors incoats per incompliment del Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials.

Així mateix, en el transcurs del temps aquestes normes han patit diverses modificacions des de les seves respectives entrades en vigor, com a conseqüència de l'aprovació de disposicions legals específiques o de l'aprovació de les anomenades lleis de mesures fiscals i financeres, és a dir, les lleis d'acompanyament a les lleis de pressupostos.

La integració dels texts troncats que constitueixen aquestes normes en un sol text legal ha de contribuir a reforçar la seguretat jurídica dels operadors comercials i dels operadors dedicats a la prestació de serveis, evitant així també les discordances i contradiccions pròpies de la dispersió de texts aprovats i modificats en moments i situacions molt diferents.

Aquesta compilació normativa s'ha realitzat a partir de les competències exclusives que els articles 121 i 139 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya reconeix a la

Generalitat sota els epígrafs «comerç i fires» i «artesania», tot recollint criteris i conceptes procedents d'altres àmbits competencials o assentats per la jurisprudència, tenen incidència en la regulació del desenvolupament de l'activitat comercial i la prestació de determinats serveis.

La compilació que s'efectua amb aquesta llei perfila els aspectes estructurals que vertebraren el conjunt del comerç d'acord amb el model propi de Catalunya i que es correspon amb l'impulsat des de la Unió Europea, però de tal manera que això no impedeix l'aplicació directa de la majoria dels seus apartats, llevat dels que precisen de desenvolupament reglamentari quan així s'indica. Per tant, el fet de que la llei relegui a l'àmbit reglamentari els aspectes més conjunturals o que depenen de situacions que poden variar fàcilment en breus espais de temps, ha de poder facilitar l'estabilitat i perllongament de la seva vigència, per tal de garantir la seguretat jurídica i l'assentament de les bones pràctiques comercials que facilitin la lliure i lleial competència.

b) Millorar la regulació normativa ja existent mitjançant l'actualització, sistematització i clarificació de conceptes, tenint en compte l'evolució que ha experimentat l'activitat comercial durant els darrers anys i la que es preveu pugui experimentar en un futur immediat, així com incorporar les demandes del sector de la distribució comercial pel que fa referència a les necessitats d'ordenació per garantir la lleial competència com a eix a l'entorn del qual ha de quedar sotmès el lliure exercici de l'activitat.

A partir de l'objectiu compilatori de la normativa vigent s'ha dut a terme una tasca de revisió de la regulació existent, que necessàriament ha comportat una adaptació a les noves realitats en què es desenvolupa tant l'activitat comercial com la prestació de serveis. El procés de compilació ha requerit també la sistematització del conjunt de disposicions que incideixen en l'accés i l'exercici de l'activitat comercial amb la corresponent clarificació dels diferents conceptes que formen part de les matèries que en són inherents.

Aquesta clarificació de conceptes i criteris dimana de l'experiència assolida en l'aplicació de les diferents normes, de la jurisprudència procedent de les diferents instàncies jurisdiccionals i en alguns casos dels convenis i acords subscrits amb el Govern de l'Estat per a l'aplicació de determinades regulacions. En concret es dibuixen amb més precisió els límits que conformen l'àmbit d'aplicació de la normativa de comerç, es configuren i aclareixen determinats aspectes que afecten a la venda no sedentària, es fixa la línia divisòria entre promocions amb finalitat incentivadora i finalitat extintiva, s'estableixen els criteris definitoris del trencament d'estocs, així com els criteris d'aplicació del control sobre la prohibició de la venda a pèrdua.

En aquest sentit cal remarcar que s'han actualitzat determinats aspectes de la regulació vigent per adaptar-los a les noves necessitats d'ordenació del sector, com és el cas de les condicions d'accés, exercici i cessament de l'activitat comercial; la introducció d'elements destinats a la professionalització dels que exerceixen l'activitat comercial; la previsió de la utilització de mecanismes polivalents, que permetin disposar d'un cens feient del teixit comercial de Catalunya, de tal manera que pugui formar part de la base d'actuació de l'administració pública; l'ampliació de les possibilitats de les vendes en rebaixes, la delimitació del concepte de venda de saldos i també, entre altres coses, es defineix el perfil dels establiments anomenats «outlet».

Així mateix la sistemàtica seguida en l'avantprojecte reordena i estructura els diferents apartats per tal de facilitar la comprensió i l'aplicació de les seves disposicions mitjançant aspectes com la introducció d'un apartat específic de definició de conceptes; la reordenació dels apartats relatius a activitats de promoció, englobant-les en dos apartats en funció de la seva finalitat –extintiva o incentivadora–; o amb la introducció d'un nou títol en el que es relacionen les principals pràctiques prohibides en l'activitat comercial per la manifesta deslleialtat que comporten envers els competidors.

Com a conseqüència d'això el text d'aquesta llei conforma un marc legal que pretén ser suficientment flexible per donar resposta als canvis constants que experimenta el sector del comerç i de les fires, en establir uns paràmetres generals que de manera ordenada i estructurada permetin disposar d'una eina estable per a tots els operadors sens perjudici del desenvolupament reglamentari que calgui en cada cas i en cada circumstància.

c) Simplificar la regulació i reduir algunes de les càrregues administratives encara existents d'acord amb els paràmetres establerts per la Directiva 2006/123/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior, i amb les disposicions que l'han transposat a l'ordenament jurídic intern.

La simplificació de la regulació es tradueix en un marc normatiu que permet ampliar les possibilitats i la capacitat de decisió dels empresaris del comerç sobre aspectes que fins ara es trobaven regulats d'una manera més acotada. Aquesta flexibilitat es concreta, per exemple, en deixar a criteri de cada comerciant la determinació de quan efectuar venda en rebaixes i en general, el moment per a dur a terme qualsevol dels diferents tipus de promoció; en delimitar i diferenciar l'activitat estrictament firal de les activitats comercials, eliminant el concepte difós i obsolet «exposició»; en donar cobertura jurídica i per tant seguretat en la realització de vendes promocionals amb finalitat incentivadora; o en eliminar aspectes formals del marc normatiu en prendre com a referència per a la seva valoració en quant a l'adequació a la llei el contingut efectiu de l'activitat que realment es dugui a terme –criteri més adient en un sistema de control «ex-post»–.

Aquesta llei també té com a objectiu continuar amb la línia de reducció de càrregues administratives per als operadors. En aquest sentit aquesta llei també elimina determinats règims d'intervenció administrativa amb la supressió de determinades comunicacions prèvies preceptives per a la realització d'algunes activitats comercials promocionals –saldos i liquidacions–.

d) Incorporar en determinats apartats de la llei els serveis, llevat els que es troben reservats a professions que requereixen col·legiació obligatòria o les activitats de serveis bancaris, de crèdit, d'assegurances i altres d'anàloga naturalesa que es troben formalment exclosos.

Aquesta llei obre la porta a incorporar dins del seu àmbit d'aplicació determinats serveis a l'objecte d'establir uns criteris que confereixin seguretat jurídica a l'hora d'aplicar determinats aspectes normatius a determinats serveis que «de facto» o per inèrcia ja es troben, a la pràctica, assimilats a l'activitat comercial en les actuacions que es duen a terme des dels àmbits municipals, com és el cas de les bugaderies, tintoreries, perruqueries, locutoris, bars i restaurants, videoclubs, cabines d'estètica, o solàriums entre d'altres.

Aquesta incorporació de determinats serveis en l'àmbit normatiu de l'activitat comercial no és plena sinó que en els diferents apartats s'especifica quan estan sotmesos als apartats regulatoris compartits amb l'ordenació comercial, en funció del seu nivell d'assimilació pràctica, però sempre mantenint les característiques i autonomia pròpia i diferenciada respecte a l'activitat de compra-venda de productes, llevat de quan es tracta d'una prestació complementària a l'activitat estrictament comercial.

e) Regular aspectes i facilitar el desenvolupament d'instruments destinats a fomentar la dignificació i professionalització del sector d'activitat que s'exerceixi.

La llei introdueix elements que preveuen la possibilitat d'utilitzar mecanismes per dignificar i posar en valor l'exercici de l'activitat comercial, la prestació dels serveis, l'artesania i l'organització d'activitats firals. Així mateix es preveu que l'exercici de l'activitat necessàriament requereix uns coneixements mínims sobre la normativa aplicable, en concordança amb el lloc que ocupa la persona en l'empresa o pel que fa a la utilització de les llengües oficials a Catalunya en l'atenció al públic.

La implantació d'aquests coneixements mínims, indispensables per al bon exercici de l'activitat, cal que siguin impulsats només mitjançant mesures de caràcter incentivador per l'empresari.

III. Aquesta llei s'estructura en onze títols, inclòs el títol preliminar, 84 articles, quatre disposicions addicionals, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i tres disposicions finals.

El títol preliminar està dedicat als principis rectors, la finalitat, l'objecte i l'àmbit d'aplicació de la llei, en el que figura també una relació de definicions de determinats termes i conceptes que apareixen en l'articulat. En aquest apartat s'especifiquen els elements que determinen l'abast de la llei, els principis en què es fonamenta i els objectius que es persegueixen d'acord amb el marc jurídic establert, tant a nivell autonòmic i estatal com de la Unió Europea.

En el títol primer es regulen les condicions i modalitats de l'activitat comercial i de la prestació de serveis. Aquest títol s'estructura en dos capítols: en el primer es delimiten els conceptes d'activitat comercial i prestació de serveis, l'accés a aquestes activitats, l'exercici, el cens d'empreses dedicades a l'activitat comercial i a la prestació de serveis, també hi ha un apartat dedicat a la delimitació dels àmbits corresponents a l'activitat comercial minorista, a l'activitat comercial majorista i a la compatibilització entre l'activitat comercial minorista i altres activitats comercials o de prestació de serveis; en el segon es relacionen i desenvolupen les diferents modalitats d'exercici de l'activitat comercial i de prestació de serveis, en establiment comercial permanent, fora de l'establiment del venedor o del prestador del servei, mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles-botiga, mitjançant qualsevulla de les eines que permeten la venda a distància inclosos els serveis de la societat de la informació mitjançant màquines expenedores que permeten la venda automàtica, o la venda pel sistema de pública subhasta.

No s'estableixen regulacions específiques sobre determinades modalitats comercials o de prestació de serveis que no presenten conflictivitat o ja es troben regulades per la seva pròpia normativa sectorial.

En el títol segon es regulen les activitats de promoció que es divideixen per la seva finalitat en extintives d'existències o incentivadores per la promoció de determinats productes o establiments en el seu conjunt. A cadascun d'aquest dos grups es dedica un capítol en el que s'hi detallen respectivament les fórmules subjectes a regulació així com els seus trets definitoris.

En el títol tercer es sistematitza una relació de les restriccions a l'activitat comercial i de la prestació de serveis i es detallen les activitats no permeses pràctiques i les conductes que poden atemptar contra la lliure i lleial competència. Aquest títol s'estructura en quatre capítols dedicats respectivament a les restriccions i prohibicions de caràcter general, al trencament d'estocs, a la venda a pèrdua i per últim al règim establert per al pagament a proveïdors, recollint i traslladant el contingut de les disposicions consolidades d'àmbit autonòmic i estatal, i els acords d'aplicació subscrits entre l'Estat i les Comunitats Autònomes, publicats en els respectius diaris oficials.

En el títol quart es troba la regulació que afecta als horaris comercials on es detalla l'horari comercial d'aplicació general a tot el territori, els supòsits d'exclusió de l'horari comercial general en virtut del tipus d'establiment o la seva localització, així com el procediment per a la determinació de la qualificació de les zones turístiques com a excepció a l'horari comercial general.

El títol cinquè relatiu a les activitats firals es divideix en tres capítols: el primer està dedicat al concepte d'activitat firal i els diferents formats que pot adoptar, així com la seva classificació; en el segon capítol es detalla el règim d'intervenció administrativa i els paràmetres que han de complir aquestes activitats en relació a la seguretat i l'ordre públic; i per últim en el capítol tercer es detalla el funcionament i organització del registre censal d'activitats firals.

El títol sisè té per objecte establir els criteris de promoció i protecció de l'artesanía així com l'organització dels diferents tipus d'esdeveniments en els que hi participin de manera principal artesans, tant si són de caràcter comercial com estrictament promocional.

El títol setè està dedicat als instruments de col·laboració entre els diferents nivells de l'administració pública, i entre aquests i les entitats que representen els sectors professionals de la distribució comercial per tal de garantir i facilitar l'aplicació d'aquesta llei.

El títol vuitè està dedicat al Pla de Foment de la Competitivitat del Comerç Urbà que constitueix l'instrument del Departament competent en matèria de comerç per a contribuir a la millora de l'eficiència de l'activitat comercial i de la prestació de serveis, i que té per objecte posar a l'abast del sector eines que permetin als empresaris més capacitat d'adaptació a l'entorn econòmic i potenciar la capacitat de creixement i d'internacionalització.

En aquest títol es dóna especial rellevància a la possibilitat de crear entitats de col·laboració públic-privada que permetin el desenvolupament de plans estratègics dissenyats per a períodes determinats en àrees urbanes prèviament delimitades. El desenvolupament normatiu d'aquest tipus d'entitats, atesa la seva complexitat per motiu dels operadors que en poden arribar a formar part, es deixa en mans del reglament que haurà d'establir també els sistemes d'homologació que ha de permetre el seu accés a règims especials de foment.

En el títol novè es determina quins són els òrgans als qui correspon intervenir en la supervisió del compliment dels preceptes continguts en aquesta llei així com el marc jurídic en el que s'ha de desenvolupar l'exercici de les competències del personal inspector adscrit al Departament competent en matèria de comerç i en el títol X s'hi detalla la relació dels tipus infractors, els diferents nivells de sancions que porten aparellats i les mesures accessòries aplicables en cada cas i moment. També es fa referència a les administracions públiques que poden exercir la potestat sancionadora així com les disposicions a les que s'ha d'ajustar el procediment administratiu corresponent.

A les disposicions addicionals hi figuren una sèrie de preceptes complementaris en matèria d'horaris comercials, en relació a les atribucions del Departament competent en matèria de comerç que, prèvia audiència del Consell Assessor en matèria de comerç de la Generalitat ha d'establir, mitjançant Ordre del Conseller, el calendari de festius amb obertura comercial autoritzada. Així mateix es detalla l'afectació de l'import de les sancions imposades per infraccions a aquesta llei i al Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials. Es singularitza el règim especial de la ciutat de Barcelona i s'introdueixen modificacions puntuals de caràcter tècnic al Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials. Amb aquestes modificacions es pretén l'adaptació del Decret llei 1/2009 als paràmetres de la Llei 16/2015, de 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica, així com corregir algunes mancances relatives al control del compliment de les prescripcions contingudes en aquest Decret llei (manca de tipus infractor i delimitació de l'òrgan competent per al control, d'acord amb els principis de la Llei 16/2015 –articles 25 i 29–). Així mateix, i en el procés d'adaptació a la Llei 16/2015, es modifica el redactat de l'article 14 i es simplifiquen els redactats dels articles 17 i 18 del Decret llei 1/2009 relatius al règim de comunicació i a la declaració responsable prèvia, i es redueix el nivell d'intervenció administrativa a establiments amb una superfície de venda igual o superior a 400 metres quadrats. També, i a efectes d'augmentar la seguretat jurídica, s'afegeix a l'article 5 la definició del concepte «parcel·la aïllada», que s'utilitza en la part dispositiva del Decret llei.

A la disposició transitòria es regulen determinades situacions d'interinitat en matèria d'horaris comercials, concretament en relació als municipis qualificats com a turístics als que els hi és d'aplicació un règim d'obertura comercial específic, que poden quedar afectats per l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Per últim, a les disposicions finals s'invoquen els títols competencials, s'habilita el desenvolupament reglamentari i es determina l'entrada en vigor immediata d'aquesta llei.

Títol Preliminar. Principis rectors, finalitats, objecte, àmbit d'aplicació i definicions

Capítol I. Principis rectors i finalitats

Article 1. Principis rectors

Aquesta llei es fonamenta en els principis següents:

a) El principi general de llibertat d'empresa en el marc de l'economia de mercat, dins d'una lliure i lleial competència, modulada per les condicions i disposicions específiques que regulen l'activitat comercial les quals en tot cas es basen en les premisses següents:

- Atendre i satisfer les necessitats d'ordenació administrativa, d'acord amb les raons imperioses d'interès general que les motiven
- Proporcionalitat de les mesures adoptades
- Objectivitat, claredat i transparència
- Publicitat i accessibilitat

b) El principi de cooperació, coordinació i interoperabilitat entre les administracions, amb la finalitat d'assolir el màxim nivell de simplificació en els tràmits administratius mitjançant fórmules i mitjans electrònics.

Article 2. Finalitats

D'acord amb els principis rectors de l'article 1, aquesta llei persegueix les següents finalitats:

- a) Compilació de normes disperses
- b) Actualització, sistematització i clarificació de conceptes
- c) Simplificació de la regulació i reducció de càrregues administratives
- d) Incorporació d'aspectes i mecanismes destinats a fomentar la dignificació i professionalització de l'activitat comercial i la prestació de serveis
- e) Afavorir la cohesió social, ambiental, econòmica i institucional com a base d'un desenvolupament sostenible, que en tot cas ha de garantir l'aprovisionament, la diversitat d'oferta i les condicions bàsiques per a la lliure i lleial competència per tal de configurar un model de pobles, ciutats o barris que ofereixin les mateixes possibilitats per a tots els ciutadans i ciutadanes i per a tots els sectors socials.
- f) L'adaptació del marc normatiu a les noves formes de distribució comercial

Capítol II. Objecte, àmbit d'aplicació i definicions

Article 3. Objecte i àmbit d'aplicació

3.1 Aquesta llei té per objecte la regulació administrativa del comerç i dels serveis en el mercat interior amb la finalitat d'ordenar aspectes bàsics i activar l'impuls d'aquests sectors econòmics.

3.2 Aquesta llei és d'aplicació a les activitats comercials i a la prestació de serveis quan així s'estableixi en els articles o apartats corresponents, realitzats dins l'àmbit territorial de Catalunya.

3.3 Aquesta llei és aplicable de manera supletòria a les activitats comercials i a la prestació de serveis que ja es troben subjectes a controls i/o regulacions específiques.

3.4 En cap cas es poden considerar adquirits per silenci administratiu facultats o drets que contravinguin les disposicions contingudes en aquesta llei.

Article. 4 Definicions

A efectes de la normativa d'ordenació comercial, i de les disposicions que la despleguin s'entén per:

a) Activitat comercial o prestació de serveis, efímers: les que es duen a terme en un indret determinat, amb independència de la seva modalitat, durant un període màxim d'un mes sense cap periodicitat establerta.

b) Artesania: Aquelles activitats incloses dins del Repertori de famílies d'oficis artesans, que es detalla en el reglament corresponent, que comporten la formació, la creació, la producció i transformació d'objectes

c) Botiga a l'abast (o botiga de conveniència): establiment comercial amb una superfície de venda igual o inferior als 500 metres quadrats que distribueix l'oferta de manera similar entre tots i cadascun dels grups d'articles següents: llibres, diaris i revistes; productes d'alimentació; discos, i vídeos i productes multimèdia que els hagin substituït en el mercat; joguines, regals i articles diversos, i que estan oberts al públic, al menys durant divuit hores al dia.

d) Establiment comercial: locals, construccions, instal·lacions o espais coberts o sense cobrir, en els quals es desenvolupin activitats comercials o de prestació de serveis, tant si aquestes activitats es fan de manera continuada, periòdica, ocasional o efímera, i independentment que es realitzin amb intervenció de personal o amb mitjans automàtics.

Els establiments comercials poden ser individuals o col·lectius i es poden classificar tenint en compte la seva superfície, el règim de venda, l'assortiment i la seva relació amb d'altres establiments.

e) Establiment comercial amb zona degustació: establiment dedicat essencialment a la comercialització de productes alimentaris que disposa d'una àrea dedicada a la degustació dels productes que comercialitza, d'acord amb els límits establerts a l'article 11, i que, a tots els efectes, es considera que forma part de l'activitat comercial.

f) Establiment especialitzat és l'establiment dedicat essencialment a la venda d'un producte o gamma de productes, o a la prestació d'un servei o gamma de serveis: quan destina a una determinada activitat, com a mínim, el 80% de la seva superfície de venda.

g) Outlet o establiment especialitzat en la venda d'excedents: el que es dedica de forma exclusiva a la venda d'excedents de producció o de temporada, procedents de la pròpia empresa o aliens.

h) Venda de mercaderies i prestació de serveis de manera no sedentària: activitat comercial i/o prestació de serveis que es du a terme mitjançant instal·lacions de tot tipus desmuntables i/o transportables o en vehicles-botiga en espais de titularitat pública o privada

i) Venda de productes i prestació de serveis a distància: l'activitat comercial, realitzada en el marc d'un sistema organitzat de venda o prestació de serveis a distància sense presència física simultània del comprador del producte o adquirent dels serveis i el venedor del producte o prestador del servei, i en el qual s'han utilitzat noves tecnologies de comerç electrònic o altres medis de comunicació a distància fins al moment de la celebració del contracte.

j) Venda en pública subhasta: l'activitat consistent en oferir públicament i irrevocable, la venda d'un bé a favor de qui ofereixi mitjançant un sistema de pujes i dins del termini concedit a tal efecte el preu més alt per sobre d'un mínim ja es fixi aquest inicialment o mitjançant ofertes descendents.

També tenen aquesta consideració les vendes o prestacions de serveis realitzades a distància o a l'establiment comercial del venedor o prestador, després de que hagi

existit un contacte personal entre venedor o prestador de serveis o adquirent amb presència física simultània en un lloc que no sigui l'establiment comercial.

No es considera venda fora d'establiment comercial la venda no sedentària, ni les vendes en fira mercat.

k) Venda i prestació de serveis mitjançant màquines automàtiques: l'activitat comercial detallista consistent en posar a disposició del públic productes o serveis per tal que aquests puguin adquirir-los directament en una màquina mitjançant el pagament del seu import i l'accionament d'un mecanisme.

l) Venda o prestació de serveis fora d'establiment comercial: la que s'efectua amb presència física simultània de venedor o prestador de serveis i comprador o adquirent del producte o servei en un lloc diferent de l'establiment comercial del venedor o prestador del servei, inclosa la que es du a terme amb motiu d'esdeveniments de tot tipus o excursions organitzades.

Títol I. Condicions i modalitats de l'activitat comercial i de la prestació de serveis

Capítol I. Activitat comercial i prestació de serveis

Article 5. Activitat comercial

5.1 A efectes d'aquesta llei s'entén com activitat comercial l'activitat empresarial consistent en posar a disposició del mercat béns i, si s'escau, serveis complementaris, inclosos aquells supòsits en que les mercaderies siguin sotmeses a processos de transformació, tractament o condicionament usuals en el comerç. Aquesta activitat es pot realitzar a l'engròs i al detall.

5.2 Es considera activitat comercial minorista o al detall la que es desenvolupa professionalment, amb ànim de lucre, consistent en oferir la venda de qualsevol mena de productes amb els corresponents serveis complementaris, si s'escau, a persones destinatàries finals, ja sigui en un establiment comercial o a través de qualsevol altre canal de comercialització.

Es consideren persones destinatàries finals les persones físiques o jurídiques que adquireixen un producte amb el corresponent servei complementari, si s'escau, per al seu propi ús o gaudi, sense finalitat de revendre'l o cedir-lo posteriorment a un tercer o incorporar-lo a un procés productiu o a l'exercici d'una altra activitat empresarial.

5.3 Es considera activitat comercial majorista o l'engròs la que es desenvolupa professionalment amb ànim de lucre, consistent en oferir la venda de qualsevol mena de productes amb els corresponents serveis complementaris, si s'escau, a persones destinatàries que no reuneixin la condició de persona destinatària final.

També tenen la consideració de majoristes aquelles empreses que desenvolupen una activitat comercial consistent a intermediar en les condicions d'adquisició i subministrament de productes o serveis per compte o encàrrec d'altres comerciants.

5.4 Són serveis complementaris de l'activitat comercial els que en depenen i estan vinculats de manera directa a la compra-venda d'un producte i que només es presten prèvia adquisició d'aquest producte.

Es consideren a tots els efectes activitat comercial els serveis complementaris d'aquesta activitat.

Article 6. Prestació de serveis

6.1 A efectes d'aquesta llei s'entén com a prestació de serveis l'activitat empresarial consistent en posar a disposició del mercat la realització de treballs que requereixen coneixements tècnics i/o artístics i en el alguns casos, a més, una titulació professional i que essencialment constitueixen treballs intangibles, encara que per a la seva realització puguin requerir la utilització i/o la incorporació de béns materials.

6.2 Aquesta llei serà d'aplicació a la prestació dels serveis quan així s'estableixi en els articles o apartats corresponents i quan no estigui regulat per una normativa específica. En qualsevol cas restaran excloses de l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei:

a) Les activitats de serveis l'exercici de les quals està exclusivament reservat a les professions que requereixen col·legiació obligatòria.

b) Les activitats de serveis bancaris, de crèdit, d'assegurances i altres d'anàloga naturalesa realitzats per entitats legalment establertes.

Article 7. Accés a l'activitat comercial i a la prestació de serveis

Per poder accedir a l'exercici de l'activitat comercial i a la prestació de serveis les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, han de complir les condicions establertes en la normativa mercantil vigent, en aquesta llei, i en qualsevulla altra disposició que es pugui establir amb caràcter general o sectorial.

Article 8. Exercici de l'activitat comercial i de la prestació de serveis

8.1 Les persones titulars de qualsevulla activitat comercial o de prestació de serveis que l'exerceixin en l'àmbit territorial de Catalunya són responsables i han de garantir el compliment de les disposicions vigents en matèria fiscal, laboral, de seguretat social, sanitària, de consum, d'accessibilitat i les corresponents a qualsevol altre àmbit que sigui d'aplicació a l'activitat específica que es desenvolupi.

Així mateix els titulars de qualsevulla activitat comercial o de prestació de serveis també són responsables i han de garantir el compliment de les disposicions contingudes en aquesta llei i en la normativa reguladora de l'ordenació dels equipaments comercials.

8.2 Totes les persones que accedeixin a l'activitat comercial i a la prestació de serveis, àdhuc aquelles que ho facin en qualitat de treballadors assalariats han de conèixer les condicions de l'exercici de l'activitat comercial i la prestació de serveis a Catalunya i han d'estar en condicions de poder atendre els consumidors i consumidores quan s'expressin en qualsevol de les llengües oficials a Catalunya.

8.3 Els preus dels productes i dels serveis que s'ofereixin han de ser lliurement determinats pel titular de l'activitat o de l'establiment, d'acord amb el que estableix la legislació de defensa de la competència, llevat dels supòsits establerts en les lleis especials en relació als preus que estan subjectes a intervenció administrativa i d'acord amb les limitacions que es detallen al capítol III del títol III d'aquesta llei.

S'ha d'exhibir de forma clara i inequívoca el preu final de venda de totes les mercaderies exposades i dels serveis ofertats, que haurà d'incloure tots els impostos, despeses de transport, increments derivats dels règims de finançament i altres recàrrecs que li siguin aplicables, així com també tots els descomptes que hauran de constar de formar separada. No obstant això, mitjançant reglament es pot dispensar d'aquesta obligació a determinades mercaderies per raons objectives de seguretat per a l'establiment.

Article 9. Cens d'empreses dedicades a l'activitat comercial i a la prestació de serveis

El Departament competent en matèria de comerç juntament amb els ajuntaments, les entitats representatives del sector i les Cambres de Comerç, vetllaran per la creació i el manteniment d'un cens que permeti conèixer la realitat del comerç i dels serveis així com l'evolució de les principals magnituds que els afecti, aplicant el principi de reusabilitat de la informació sense que en cap cas comporti una càrrega per a les empreses.

Article 10. Compatibilitat entre activitat comercial minorista i altres activitats comercials o de prestació de serveis

Les empreses que exerceixin simultàniament l'activitat comercial minorista i l'activitat comercial majorista o amb qualsevol altra activitat les hauran de dur a terme d'una manera diferenciada. Quan aquestes activitats es compatibilitzin en un

mateix establiment hauran de desenvolupar-se en seccions clarament diferenciades i degudament retolades per a coneixement del client. En tot cas els establiments, individuals o col·lectius, on es compatibilitzin aquestes activitats estaran subjectes a tots els efectes al que estableix aquesta llei i la normativa corresponent en matèria d'equipaments comercials per a l'activitat comercial minorista, sens perjudici de les condicions i obligacions exigibles per a l'exercici de cadascuna de les activitats en concret que es desenvolupin en el mateix establiment.

Article 11. Zones de degustació

11.1 Es consideren a tots els efectes activitat comercial les zones de degustació dels establiments dedicats essencialment a la venda de productes d'alimentació, sens perjudici de l'obligatorietat de complir les condicions d'accessibilitat corresponents a l'ús pública concurrència que els resultin exigibles segons la normativa d'accessibilitat. Les ordenances municipals han de determinar la superfície màxima de les zones de degustació dels establiments situats en el seu municipi, sense que aquesta pugui superar el 33% de la superfície de venda de l'establiment.

Quan l'establiment disposi de terrasses, la seva superfície, a efectes de còmput, també es considera zona de degustació.

En aquestes zones de degustació no es podran servir ni consumir begudes alcohòliques d'alta graduació, ni altres begudes que les continguin

11.2 Els establiments situats en municipis en els que l'ajuntament no hagi determinat la superfície màxima de les zones de degustació, d'acord amb els paràmetres detallats en aquest punt, poden destinar a degustació un màxim del 33% de la seva superfície de venda, per tal de es pugui considerar que aquestes zones formen part de l'activitat comercial.

11.3 No es considera activitat comercial les zones de degustació que superin els paràmetres establerts en els punts 1 i 2 d'aquest article i per tant s'han d'ajustar en la seva totalitat a les condicions establertes en la normativa corresponent d'aplicació a bars, cafeteries, restaurants o la que pertoqui en el seu cas.

Capítol II. Modalitats de l'activitat comercial i de la prestació de serveis

Article 12. Exercici de l'activitat comercial i de la prestació de serveis

L'activitat comercial i la prestació de serveis es pot exercir mitjançant qualsevol de les següents modalitats:

- a) En un establiment
- b) Fora de l'establiment del venedor o prestador del servei
- c) Mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles botiga
- d) Mitjançant sistemes «on line» o qualsevol tècnica de comunicació a distància
- e) Mitjançant màquines automàtiques
- f) Mitjançant pública subhasta

Article 13. Condicions dels establiments

Les condicions per a l'exposició i venda al públic de mercaderies hauran d'ajustar-se a les normes de seguretat, accessibilitat i salubritat que siguin d'aplicació en cada cas, així com les que en cada municipi estan destinades a la configuració del paisatge urbà.

Article 14. Venda o prestació de serveis fora d'establiment

14.1. L'activitat comercial o prestació de serveis fora d'establiment es pot dur a terme de manera individual o col·lectivament agrupada o estructurada.

14.2. Aquestes activitats estan sotmeses tant a les condicions formals, d'informació i desistiment que s'estableixin en les disposicions que transposin a l'ordenament jurídic intern la Directiva 2011/83/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 25 d'octubre de 2001, sobre els

drets dels consumidors, per la qual es modifiquen la Directiva 93/13/CEE i la Directiva 1999/44/CE, del Parlament Europeu i del Consell i es deroguen la Directiva 85/577/CEE del Consell i la Directiva la 97/7/CE del Parlament Europeu i del Consell així com a les determinacions contingudes en aquesta llei en general i en el títol IV en particular.

14.3. Cada vegada que el titular d'un establiment vulgui dur a terme aquesta activitat, o el promotor, en cas de que es projecti dur-la a terme de manera col·lectiva, ha de presentar a la Finestreta Única Empresarial (FUE) a través dels canals de comunicació que en cada moment s'habilitin una declaració responsable conforme l'activitat s'adequa a la normativa vigent en matèria de comerç i en matèria de seguretat d'esdeveniments de caràcter públic, sens perjudici d'altres obligacions que s'estableixin per les normatives sectorials corresponents o pels municipis.

Article 15. Venda i prestació de serveis mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles botiga

15.1 La venda i la prestació de serveis mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles botiga es pot dur a terme en espais de titularitat pública o privada, d'acord amb el que estableix aquesta llei i sens perjudici de la normativa específica reguladora de la venda directa de productes agroalimentaris pels productors o agrupacions de productors agraris.

15.2 La venda i la prestació de serveis mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles botiga en espais de titularitat privada s'ha d'ajustar al que determina aquesta llei i la normativa reguladora dels equipaments comercials.

15.3 La venda i la prestació de serveis mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles botiga en espais de titularitat pública, es pot dur a terme d'acord amb les següents modalitats:

a) A l'entorn de mercats fixos: aquella que es du a terme en llocs determinats annexos als mercats que disposen d'estructures estables de caràcter permanent, mitjançant instal·lacions desmuntables.

b) Mercat de marxants: activitat comercial i/o prestació de serveis que es du a terme en espais o vies de titularitat pública per un conjunt de professionals de la venda i de la prestació de serveis de manera no sedentària, mitjançant instal·lacions desmuntables i/o transportables, o en vehicles-botiga, dins dels perímetres i en els llocs degudament autoritzats i ordenats per l'ajuntament, de manera periòdica i preestablerta al llarg de tot l'any.

c) En mercats ocasionals: aquella que es du a terme de manera agrupada i estructurada en indrets predeterminats, sota una regulació específica de manera esporàdica, amb motiu, o no, de festes o esdeveniments populars, mitjançant instal·lacions desmuntables.

d) En parades individualitzades: aquella que es du a terme, sense cap mena d'estructura conjunta amb altres parades, de manera singularitzada o juntament amb un grup molt reduït de parades de manera periòdica, ocasional o temporal mitjançant instal·lacions desmuntables.

e) Itinerant: aquella que es du a terme en zones prèviament autoritzades i delimitades per l'ajuntament que s'installen en un o diversos espais, d'acord amb unes dates del calendari prèviament comunicades a l'ajuntament, o autoritzades en cas d'espais de titularitat pública.

15.4 Correspon als ajuntaments, mitjançant ordenança municipal, autoritzar la venda o la prestació de serveis mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles botiga en espais de titularitat pública, sigui quina sigui la seva modalitat, determinar-ne les dates i la periodicitat, delimitar el perímetre on es celebrarà, així com el número total de parades, les seves dimensions, la seva oferta i les condicions dels marxants per accedir-hi.

En cas que un ajuntament no disposi d'ordenança municipal reguladora d'alguna de les modalitats de venda o prestació de serveis mitjançant estructures o para-des desmuntables o vehicles botiga s'entén que el municipi en qüestió no autoritza aquesta modalitat de venda, en espais de titularitat pública.

15.5 Les autoritzacions per a l'exercici de la venda o prestació de serveis de manera no sedentària en els mercats de marxants tenen una duració mínima de quinze anys per a permetre l'amortització de les inversions i una remuneració equitativa dels capitals invertits i prorrogables expressament per períodes idèntics. Les autoritzacions només poden ser revocades per l'incompliment d'aquesta llei o de les ordenances municipals, i també quan l'ajuntament, per raons d'interès públic, acordi el tancament del mercat o la modificació de la seva estructura.

La revocació de les autoritzacions en cap cas dóna dret a indemnització ni a compensació de cap tipus.

15.6 Les autoritzacions per a la venda i la prestació de serveis de manera no sedentària en mercats de marxants són transmissibles per les següents causes:

a) per cessament voluntari de l'activitat professional de venda o prestació de serveis de manera no sedentària en tots els mercats, inclosa la jubilació, d'acord amb els terminis i condicions reglamentàriament establerts

b) per situacions sobrevingudes no atribuïbles a la voluntat del marxant

c) per cessió en favor d'un familiar fins a segon grau

d) per mort de la persona titular, en els termes i limitacions que les ordenances municipals estableixin

Les ordenances municipals han de regular el procediment de transmissió de les autoritzacions. En tot cas les ofertes de transmissió per les causes detallades als apartats a) i b) han de ser presentades a l'ajuntament corresponent, indicant les dades de la parada i l'import sol·licitat per la transmissió. L'ajuntament ha de traslladar aquestes ofertes, de manera prioritària, als marxants que, tot i reunir els requisits per accedir a places de característiques similars en els mercats que es celebren en el municipi, hagin quedat exclosos per raó de puntuació en el darrer concurs de concurrència competitiva convocat pel propi ajuntament. En cas d'existir diversos interessats, s'adjudicarà per sorteig.

En cas de no existir marxants que reuneixin els requisits adients per accedir a la plaça ofertada, d'acord amb el paràgraf anterior, els ajuntaments han de convocar una oferta pública, detallant les característiques de la plaça i l'import sol·licitat per la seva transmissió. En cas d'existir diversos interessats que reuneixin les condicions per optar a la plaça ofertada en transmissió, s'adjudicarà per sorteig.

L'ajuntament té dret de tempteig sobre les ofertes de que li siguin presentades en virtut del que estableix aquest apartat.

15.7 Reglamentàriament s'han d'establir les condicions mínimes comunes per a la regulació municipal de la venda no sedentària en mercats de marxants en espais de titularitat pública

Article 16. Venda de productes i prestació de serveis per internet o a distància

Les empreses que venguin productes o prestin serveis a distància, àdhuc per internet, es regiran per la seva normativa específica i supletòriament per aquesta llei.

Article 17. Venda o prestació de serveis mitjançant màquines automàtiques

Els locals destinats essencialment a la venda o prestació de serveis mitjançant màquines automàtiques tenen la consideració d'establiments comercials a tots els efectes i han de complir tota la normativa que sigui d'aplicació als establiments comercials en general.

Quan la venda mitjançant màquines automàtiques només tingui caràcter complementari o residual en establiments comercials o de prestació de serveis i es pugui

materialitzar la compra-venda des de la via pública no quedarà subjecte al règim general d'horaris comercials. Tampoc resten subjectes al règim general d'horaris comercials els establiments dedicats essencialment a la prestació de serveis mitjançant màquines automàtiques.

Article 18. Venda en pública subhasta

18.1 La venda en pública subhasta es pot dur a terme de manera presencial o per sistema de comunicació a distància. Resten excloses de l'àmbit d'aplicació d'aquest article les subhastes de títols així com les judicials i administratives que es regiran per la seva normativa específica.

18.2 L'oferta de venda en subhasta haurà de contenir una descripció veraç dels béns que s'hi ofereixin, indicant si les seves qualitats són certes, suposades o adverades per un expert identificat.

18.3 Quan s'ofereixi la venda en subhasta d'una imitació o d'un article aparentment valuós o preciós, però que no ho sigui en realitat, caldrà fer constar expressament aquesta circumstància, tant en els anuncis com en les invitacions a les puges.

18.4 Quan s'ofereixi la venda en subhasta d'un objecte acompanyat del nom o de les inicials d'un determinat autor o que aparegui signat pel mateix, es considerarà que es ven com a original de l'esmentat autor.

18.5 L'empresa subhastadora no pot iniciar la subhasta sense haver-se cerciorat prèviament de la legítima procedència de tots i cadascun dels objectes que s'inclouen en l'oferta.

18.6 L'empresa subhastadora serà considerada responsable de l'incompliment de les obligacions i prohibicions que s'estableixen en aquesta llei, sens perjudici de les responsabilitats solidàries o subsidiàries de qualsevol tipus que puguin correspondre al titular del bé subhastat.

18.7 L'empresa subhastadora haurà de publicitar de manera adequada i suficient la relació de preus, percentatges i/o comissions que percep per la seva intermediació.

18.8 La venda en pública subhasta de béns integrants del patrimoni cultural català estarà subjecta als requisits i condicionants específics previstos a la normativa sectorial reguladora del patrimoni cultural català.

Títol II. Activitats de promoció

Article 19. Classificació

Són activitats de promoció:

- a) les activitats comercials que tenen finalitat extintiva d'existències.
- b) les activitats comercials que tenen finalitat incentivadora de les vendes per a promocionar productes o establiments.

Capítol I. Activitats de promoció amb finalitat extintiva d'existències

Article 20. Concepte i condicions

20.1 Les activitats de promoció de vendes amb finalitat extintiva són aquelles que tenen com a objectiu donar sortida als estocs. Les activitats de promoció amb finalitat extintiva són la venda en rebaixes, la venda en liquidació, la venda de saldos i la venda d'excedents o «outlets».

20.2 En cap cas es podran utilitzar denominacions que facin referència a algun tipus de venda amb finalitat extintiva quan la venda publicitada no s'ajusti als paràmetres establerts en aquesta llei per a la corresponent modalitat de venda amb finalitat extintiva.

20.3 Independentment de la denominació o forma que el comerciant doni a les activitats de promoció de vendes, aquelles que s'ajustin a les característiques establertes en aquesta llei per a qualsevulla de les modalitats amb finalitat extintiva tin-

dran la consideració de venda en rebaixes, venda en liquidació o venda de saldos, segons s'escaigui, i quedaran subjectes als compliment dels requisits corresponents.

20.4 Quan el comerciant dugui a terme, de forma simultània, diferents activitats de promoció de vendes que siguin legalment compatibles entre sí, les han de realitzar en espais clarament diferenciats i degudament senyalitzats, i ha de complir amb les condicions pròpies de cadascuna de les activitats de promoció que realitzi.

Article 21. Venda en rebaixes

21.1 Es consideren vendes en rebaixes les activitats de promoció que tenen per objecte donar sortida als estocs propis de l'establiment mitjançant una reducció dels preus aplicats anteriorment sobre els mateixos productes.

21.2. Quan l'activitat de venda promocional reuneixi les característiques pròpies de les rebaixes, descrites en el punt anterior, haurà de realitzar-se sempre sota la denominació «rebaixes».

21.3 Els productes destinats a la venda en rebaixes han d'haver estat posats a la venda amb anterioritat en el mateix establiment, durant un mes, com a mínim, immediatament abans de la data d'inici d'aquesta modalitat de venda.

21.4 No es poden vendre en rebaixes productes defectuosos, deteriorats o desparellats, o els que pateixin una deterioració greu en el seu valor comercial a causa de la seva obsolescència tècnica o de la reducció objectiva de les seves possibilitats d'utilització.

21.5 No es poden destinar a la venda en rebaixes les unitats d'un producte adquirides amb aquesta finalitat.

21.6 Les temporades habituals per dur a terme la venda en rebaixes seran hivern i estiu, en què tradicionalment es realitza aquest tipus de venda amb finalitat extintiva. Tot i així, cada comerciant pot decidir el moment en què vol dur a terme la venda en rebaixes.

21.7 La venda en rebaixes s'ha d'anunciar amb aquesta denominació i s'ha de detallar el termini durant el qual es durà a terme aquest tipus de venda.

Article 22. Venda en liquidació

22.1 Es considera venda en liquidació la venda de caràcter excepcional, i amb finalitat extintiva de les existències de productes de l'establiment afectat.

22.2 La venda en liquidació només es pot dur a terme per execució d'una decisió judicial o administrativa o en alguna de les següents circumstàncies:

– Cessació total de l'activitat de l'empresa o tancament d'algun dels seus establiments.

– Canvi de local comercial o realització d'obres d'importància quan aquestes comportin el tancament total o parcial de l'establiment durant un mínim d'una setmana.

– Transformació substancial de l'empresa o de l'establiment comercial que comporti un canvi de l'estructura o de l'orientació del negoci. Quan el canvi d'orientació impliqui que es deixi de comercialitzar una gamma de productes. Només els productes que es deixen de comercialitzar poden ser objecte de liquidació.

– La realització d'obres alienes a l'establiment que afectin directament el seu normal funcionament quan la durada, real o prevista, d'aquestes obres superi els tres mesos.

– La liquidació que decideix efectuar un comerciant que es faci càrrec d'un negoci traspasat o adquirit, segons el cas, o la que decideixin efectuar els hereus d'un comerciant difunt.

– En cas de força major que impossibiliti l'exercici normal de l'activitat comercial

22.3 Quan l'activitat promocional reuneixi les característiques pròpies de la venda en liquidació, descrites en el punt anterior, haurà de realitzar-se sempre sota la denominació de «venda en liquidació».

22.4 La duració màxima de la venda en liquidació és d'un any.

22.5 Durant els tres anys següents a la finalització d'una venda en liquidació el venedor no podrà dur a terme en el mateix establiment una nova liquidació de productes similars a l'anterior, llevat que la nova venda en liquidació s'hagi de dur a terme en execució d'una decisió judicial o administrativa, o estigui motivada per una causa de força major o per cessament total en l'exercici de l'activitat.

22.6 Correspon al comerciant acreditar, a requeriment de la inspecció, l'efectiva concurrència d'algun dels supòsits que justifiquen la venda en liquidació.

Article 23. Venda de saldos

23.1 S'ha d'identificar com a saldos la venda de productes que es trobin en alguna de les circumstàncies següents:

a) Productes defectuosos, deteriorats o desaparellats, en relació al producte original posat a la venda amb anterioritat.

b) Productes tecnològics que pateixin una deterioració greu en el seu valor comercial a causa de la seva obsolescència tècnica perquè s'han deixat de fabricar o a causa de la reducció objectiva de les seves possibilitats d'utilització.

23.2 Els productes detallats en el punt anterior han de ser identificats de manera precisa i ostensible i han d'exposar-se clarament separats i diferenciats de la resta indicant el motiu de la seva menysvaloració comercial.

23.3 Quan els productes objecte d'una activitat promocional reuneixin les característiques pròpies dels saldos detallades en el punt anterior, s'haurà de dur a terme sempre sota la denominació de «venda de saldos».

Article 24. Venda d'excedents o «outlets»

24.1 La venda d'excedents de producció o de temporada, d'estocs propis o aliens, es pot dur a terme en establiments de caràcter permanent, dedicats exclusivament a aquesta activitat, en les parades dels mercats de marxants, o en espais degudament diferenciats i senyalitzats dins d'un establiment comercial.

La venda d'excedents en un espai d'un establiment comercial no dedicat exclusivament a la venda d'aquest tipus de producte només es podrà dur a terme quan els productes que s'hi ofereixin procedeixin exclusivament de l'estoc de la pròpia empresa del que hagin format part un mínim de nou mesos, llevat que es tracti de productes defectuosos, deteriorats o desaparellats, que hauran d'estar degudament identificats com a saldos.

Els espais d'un establiment comercial detallats en el segon paràgraf del punt 1 d'aquest article en el que es duiguin a terme venda d'excedents, s'han d'identificar amb un rètol que contingui la denominació «venda d'excedents» o «outlet».

24.2 Els establiments dedicats de manera exclusiva a la venda d'excedents de producció o temporada poden oferir tota mena de restes tant si provenen d'altres empreses detallistes, d'empreses majoristes o d'excedents de producció de fabricants de l'Espai Econòmic Europeu (EEE), a més dels procedents de la pròpia empresa, sempre que puguin acreditar que han format part de l'estoc d'un venedor de l'Espai Econòmic Europeu (EEE), durant un període mínim de nou mesos o que procedeixin d'excedents de producció d'un fabricant de l'Espai Econòmic Europeu (EEE). En aquests establiments també s'hi podran oferir saldos que hauran d'estar degudament identificats, d'acord amb el que determina el punt 2 de l'article 23.

24.3 Només els establiments de caràcter permanent, dedicats exclusivament a la venda d'excedents de producció o de temporada, o les parades dels mercats de marxants poden utilitzar, en el rètol exterior on figura el nom de l'establiment o la parada, la denominació «venda d'excedents» o «outlet». En qualsevol cas la denominació «venda d'excedents» o «outlet» no pot ésser utilitzada per cap altre establiment que no reuneixi tots els requisits materials i formals establerts per aquests tipus d'establiments o parades de mercats de marxants.

24.4 Els preus dels productes oferts en els establiments a què fa referència aquest article han d'ésser inferiors al preu de venda en els circuits comercials convencionals i poden ésser reduïts successivament des del moment en que es posin a la venda, però en cap cas no poden ésser incrementats de nou.

24.5 En els establiments i espais a què fa referència aquest article no es poden vendre productes fabricats expressament per a ésser distribuïts sota l'enunciat «venda d'excedents» o «outlet» o qualsevol altre de caràcter similar.

Capítol II. Activitats de promoció amb finalitat incentivadora

Article 25. Concepte i condicions

25.1 Són activitats de promoció amb finalitat incentivadora aquelles en que s'ofereixen productes o serveis en unes condicions més favorables de les habituals o previstes, amb l'objectiu de promoure o incrementar la seva venda o de dinamitzar les vendes i/o la prestació de serveis en un o més establiments.

25.2 L'activitat de promoció amb finalitat incentivadora, per la seva pròpia naturalesa, s'ha de limitar a un nombre determinat de productes de l'establiment, o en el seu cas, de la secció corresponent.

No obstant això, l'activitat promocional amb finalitat incentivadora pot arribar a abastar la totalitat de productes de l'establiment en els següents supòsits:

a) en cas d'activitats de caràcter promocional, que tinguin periodicitat anual i una durada màxima de dos dies, sempre i quan aquestes activitats constitueixin una pràctica comuna en tots els sectors comercials o en algun d'ells estiguin directament relacionades amb tradicions culturals, o esdeveniments promocionals incorporats de manera generalitzada als usos comercials

b) en cas d'inauguració d'un nou establiment.

25.3 Amb independència de la denominació que li doni el comerciant, les activitats promocionals que reuneixin les característiques corresponents a una de les modalitats de promoció amb finalitat extintiva, serà considerada com a tal.

25.4 En els anuncis de vendes en promoció amb finalitat incentivadora s'ha de detallar la seva duració, els productes objecte de la mateixa i qualsevulla condició especial inherent a la promoció.

25.5 Són activitats de promoció amb finalitat incentivadora, entre d'altres, les vendes i/o la prestació de serveis amb obsequi i les ofertes conjuntes.

Article 26. Vendes i/o prestació de serveis amb obsequi

26.1 Són vendes i/o prestació de serveis amb obsequi:

a) Aquells en que s'ofereix el lliurament d'un altre producte i/o servei concret sense increment del preu unitari del producte i/o servei adquirit.

b) Aquells en que s'ofereix amb un determinat producte i/o servei la participació en un sorteig o concurs que s'ha d'ajustar a la normativa que li sigui d'aplicació.

26.2 En cap cas tindran la consideració d'obsequis els cupons, xecs o altres documents expressats en valor dinerari a deduir de l'import de futures adquisicions de productes o serveis. Aquests cupons, xecs o documents seran considerats a tots els efectes com a descomptes aplicats directament sobre el producte i/o servei inicialment adquirit, independentment del seu efecte diferit sobre compres posteriors. El mateix criteri s'aplicarà fins i tot en el supòsit que l'efectiva aplicació del descompte estigui condicionada a que es produeixi una circumstància que pugui tenir caràcter aleatori.

Article 27. Ofertes conjuntes

27.1 Són ofertes conjuntes aquelles en que s'ofereix conjuntament i com una unitat d'adquisició dues o més unitats de productes i/o de serveis.

27.2 Només podran realitzar-se ofertes conjuntes quan concorri, com a mínim, alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que existeixi una relació funcional entre els articles i/o serveis oferts conjuntament.
- b) Quan sigui pràctica comercial habitual vendre certs articles en quantitats superiors a un determinat mínim
- c) Quan s'ofereixi simultàniament per la mateixa empresa la possibilitat d'adquirir els articles i/o serveis per separat i al seu preu habitual, d'acord amb la normativa aplicable relativa a l'activitat comercial de l'empresa i a la comercialització dels productes en qüestió.
- d) Quan es tracti de lots o grups d'articles i/o serveis presentats conjuntament per raons estètiques o per a ser destinats a la realització de regals.

Títol III. Restriccions a l'activitat comercial i a la prestació de serveis

Capítol I. Restriccions de caràcter general

Article 28. Restriccions de caràcter general

28.1 No es pot dur a terme l'activitat comercial ni la prestació de serveis sense les condicions legalment establertes per exercir-les tant si es duen a terme en espais de titularitat pública com en espais de titularitat privada.

28.2 Les entitats de qualsevol naturalesa jurídica que tinguin per finalitat el subministrament de productes o la prestació de serveis a col·lectius determinats no poden oferir ni vendre els esmentats productes al públic en general.

Els establiments que ofereixin productes o serveis amb determinats avantatges per a col·lectius determinats es considerarà que aquests avantatges s'ofereixen al públic en general quan la condició de pertinença a aquest col·lectiu la pugui formalitzar qualsevol persona en el propi establiment en el mateix moment de realitzar la compra o contractar la prestació del servei.

Les cooperatives, pel que fa a la possibilitat d'operar amb terceres persones no sòcies i en relació a la resta de previsions contingudes en aquest precepte, els és d'aplicació el previst a la llei de cooperatives i a la normativa sectorial d'aplicació a aquests tipus d'entitats.

28.3 Els proveïdors o distribuïdors no poden imposar als comerciants detallistes tractes discriminatoris respecte d'altres, ni poden negar-se de manera injustificada a subministrar-los els seus productes o serveis

Article 29. Condicions per a la venda de productes o oferiment de serveis a domicili

29.1 No es poden oferir ni vendre productes o serveis mitjançant visites als domicilis privats que no hagin estat prèviament sol·licitades i acceptades pels seus titulars o residents. El venedor o proveïdor del producte o servei està obligat a acreditar documentalment aquesta acceptació prèvia

29.2 Es consideren també inclosos en aquesta limitació l'ofertament mitjançant visites a domicili de serveis inherents a un producte prèviament adquirit, així com l'ofertament, mitjançant visites, a domicili de modificacions i variacions respecte d'un servei prèviament contractat.

29.3 No es poden oferir ni vendre productes o serveis mitjançant trucades o missatges de telèfons, tant fixos com mòbils, que no hagin estat prèviament acceptades per les persones destinatàries, amb independència del lloc des de on es realitzi la trucada. La persona o entitat responsable de la comunicació publicitària està obligada a acreditar documentalment aquesta acceptació prèvia

29.4 No es poden oferir ni vendre productes o serveis mitjançant comunicacions publicitàries distribuïdes a bústies de particulars quan aquests hagin manifestat la seva oposició a rebre'n. Així mateix en cada tramesa els particulars han de ser informats dels mitjans, senzills i gratuïts, que estiguin a la seva disposició per poder oposar-se a seguir-les rebent.

29.5 No es considera venda a domicili, i per tant no està subjecte al que s'estableix en aquest article, el repartiment de productes o la prestació de serveis sol·licitats o adquirits prèviament, mitjançant qualsevulla de les modalitats de distribució comercial o de prestació de serveis. L'acreditació de la sol·licitud o de l'adquisició prèvia correspondrà, si s'escau, al venedor o proveïdor del producte o servei.

Article 30. Prohibició de determinades pràctiques comercials

30.1 Es prohibeix a les persones jurídiques l'exposició, l'ofertament, la intermediació o la venda de mercaderies, quan el seu objecte social no empari aquesta activitat.

Aquesta prohibició no afecta al lliurament de regals quan aquests no comportin cap cost de cap tipus, de manera directa o indirecta, per al client.

30.2 En tot cas es presumirà l'existència d'activitat comercial prohibida quan l'adquirent pugui realitzar comandes, adquirir mercaderies o contractar la prestació de serveis directament en domicilis o en establiments d'aquestes persones jurídiques, o bé mitjançant qualsevol eina que permeti la venda a distància.

Capítol II. Obligació de vendre i trencament d'estocs

Article 31. Obligació de vendre

L'oferta pública de venda o l'exposició de productes en establiments comercials obliga al seu titular a la seva venda en favor dels demandants que compleixin les condicions d'adquisició. Queden exceptuats d'aquesta obligació els articles o objectes sobre els que s'adverteixi expressament que no es troben a la venda o que formin part de l'exposició o del decorat.

Article 32. Trencament d'estocs

32.1 L'oferta pública de venda d'un determinat producte o servei comporta l'obligació de subministrar el producte o servei al preu publicitat a tots els demandants que l'hagin sol·licitat dins termini de vigència i, si s'escau, compleixin les condicions d'adquisició. En cap cas el subministrament del producte o servei es podrà diferir més enllà dels quinze dies següents a aquell en què s'hagi formulat la sol·licitud. Queden exclosos d'aquesta obligació els productes inclosos i publicitats en el marc d'una promoció de vendes amb finalitat extintiva.

32.2 L'oferta pública de venda d'un determinat producte o servei a un determinat preu realitzada per qualsevol mitja, inclosos els serveis de la societat de la informació ha d'incorporar obligatòriament la concreció del termini de temps de vigència del preu publicitat i, si s'escau, les condicions específiques d'adquisició, o el nombre d'unitats disponibles. El termini de durada de l'oferta del producte al preu publicitat en cap cas podrà ser inferior a un dia natural, a comptar després de la difusió publicitària, per qualsevol medi, de la promoció.

L'incompliment de qualsevol dels deures establerts en aquest article serà considerat trencament d'estocs.

Capítol III. Venda a pèrdua

Article 33. Prohibició de la venda a pèrdua

33.1 No es podran realitzar ofertaments de venda o vendes al públic amb pèrdua, d'acord amb el que estableix la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç minorista.

33.2 La prohibició de vendre a pèrdua afecta no solament els comerciants detallistes, sinó també les entitats de qualsevol naturalesa jurídica que es dediquin al comerç majorista o a la realització d'adquisicions o a la prestació de serveis d'intermediació per a negociar les condicions d'adquisició per compte o encàrrec d'altres comerciants.

33.3 El preu d'adquisició per al comerciant és aquell que consti en la factura, un cop deduïda la part proporcional dels descomptes que constin en la pròpia factura, incrementat amb les quotes dels impostos indirectes que graven l'operació. En cap cas seran tinguts en compte per a la determinació del preu d'adquisició els elements no recollits i aplicats directament a la factura, ni tampoc les retribucions de bonificacions de qualsevol tipus que signifiquin compensació per serveis prestats.

33.4 Als efectes del que estableix el punt anterior, es consideren «serveis prestats», totes aquelles prestacions el cost de les quals estigui inclòs en el preu establert pel proveïdor, perquè són generalment prestats per aquest al seu compte i càrrec i què requereixen de compensació, en haver convingut el comerciant el compromís de la seva realització en pactes específicament establerts. A efectes de determinar el preu d'adquisició no computaran les esmentades compensacions encara que apareguin especificades i quantificades en la factura.

33.5 En cap cas es poden utilitzar per evitar la prohibició de la venda a pèrdua:

a) Les promocions consistents en oferir descomptes, tant si aquests descomptes són d'aplicació immediata en el mateix moment de la compra, com si són d'aplicació diferida instrumentada per qualsevol mitja. En aquest segon supòsit, tampoc podrà evitar-se la prohibició de vendre a pèrdua fent dependre l'aplicació efectiva dels descomptes a la realització d'una compra posterior ni tan sols en aquells casos en què, addicionalment, l'aplicació del descompte estigui condicionada a què es produeix en el futur un determinat esdeveniment o circumstància.

b) Les ofertes conjuntes. En el cas d'ofertes conjuntes d'una o més unitats d'un mateix producte, es considerarà preu de venda al públic el que resulti de dividir el preu de venda al públic del conjunt pel número d'unitats efectivament venudes. En el cas d'ofertes conjuntes d'una o més unitats de productes diferents, es considerarà com a preu d'adquisició el que resulti de la suma dels preus d'adquisició segons factura de tots i cadascun dels productes oferts conjuntament. Per a la determinació de la venda a pèrdua, aquest preu conjunt d'adquisició serà comparat amb el preu de venda al públic del conjunt.

c) Les vendes amb obsequi. En el cas de les vendes amb obsequi, es considerarà com a preu d'adquisició per al comerciant el que resulti de la suma dels preus d'adquisició segons factura de tots i cadascun dels productes oferts, tant els venuts com els obsequiats. El preu d'adquisició així obtingut serà contrastat amb el preu de venda al públic del producte o productes l'adquisició dels quals genera el dret a obtenir l'obsequi.

Article 34. Excepcions a la prohibició de la venda a pèrdua

Queden exceptuades de la prohibició a què es refereix l'article anterior:

34.1 Les vendes a pèrdua realitzades per un comerciant per tal d'assolir els preus d'un o varis competidors amb capacitat per afectar significativament les seves vendes. Per tal d'estimar la concurrència d'aquesta causa de justificació, el comerciant que la invoqui haurà d'acreditar totes i cadascuna de les circumstàncies següents:

a) Que ha existit l'oferta del competidor davant la qual reacciona i que aquesta oferta ha estat prèvia, públicament coneguda i s'ha fet a través del mateix canal de venda.

b) Que la comparació s'ha establert sobre productes idèntics. En els supòsits de marca de distribuïdor, per apreciar la identitat del producte, només es prendran com a referència altres productes de marca de distribuïdor comercialitzats pels competidors sota el mateix format.

c) Que la reacció és proporcionada, atès que el competidor, tant pel seu pes empresarial, com per l'abast de la seva acció, pot expulsar del mercat a qui realitza la venda a pèrdua.

34.2 Les vendes a pèrdua realitzades sobre productes alimentaris en les dates properes la de la seva caducitat o límit de consum preferent.

34.3 Quan el preu de reposició del producte venut a pèrdua sigui inferior al d'adquisició. Per tal que es pugui estimar la concurrència d'aquesta causa de justificació caldrà que concorrin totes i cadascuna de les circumstàncies següents:

a) Que el preu que consti en la factura de reposició sigui inferior al que consti en la factura d'adquisició.

b) Que la factura en la qual consti el preu de reposició hagi estat emesa prèviament al moment en què es detecti la venda a pèrdua.

c) Que la venda a pèrdua obeeixi a una baixada generalitzada i públicament coneguda dels preus del producte al mercat a causa de qualsevol circumstància objectiva que ho justifiqui.

34.4 Quan el producte hagi estat fabricat pel propi comerciant i s'hagi produït una baixada generalitzada i públicament coneguda dels seus costos de producció amb caràcter previ al moment en que es produeix la venda a pèrdua.

34.5 Els productes inclosos pel comerciant en una venda en liquidació, tant per circumstàncies relatives a l'empresa com per circumstàncies relatives al producte, sempre i quan la modalitat de venda que correspongui es practiqui amb estricta observança de tots els requisits formals i materials legalment establerts.

34.6 Els productes posats a la venda en establiments on es realitzi venda d'excedents, sempre i quan reuneixin tots i cadascun dels requisits formals i materials legalment establerts per poder ser considerats productes obsolets i, si s'escau, productes defectuosos, deteriorats, desaparellats o que presentin qualsevol mancança en relació al producte original posat a la venda.

Capítol IV. Pagament a proveïdors

Article 35. Terminis màxims per al pagament als proveïdors

35.1 Els comerciants han d'efectuar el pagament de les mercaderies dins dels terminis legals i en les formes que estableix la legislació vigent aplicable en matèria de morositat en les operacions comercials sense perjudici d'haver de complir les altres obligacions que estableix aquest article.

35.2 Els comerciants als quals s'efectuïn els corresponents lliuraments estan obligats a documentar, en el mateix acte, l'operació d'entrega i recepció, amb menció expressa de la data en què s'efectua. El comerciant haurà de conservar el document acreditatiu a disposició de la inspecció, com a mínim, durant el període que estableixi la legislació mercantil.

El cessament de la persona titular en l'exercici de la seva activitat no l'eximirà del deure a que es refereix el paràgraf anterior. En cas de dissolució de societats, seran els liquidadors els obligats a complir allò establert en aquest apartat.

35.3 L'obligació de realitzar el pagament als proveïdors dins el termini legalment establert incumbeix tant als comerciants detallistes, com als majoristes, com a aquells que realitzen adquisicions o intermediacions per compte o encàrrec d'altres comerciants.

35.4 No obstant, els comerciants no poden eximir-se de la responsabilitat que els incumbeix en el compliment dels terminis de pagament a proveïdors quan la recepció o el pagament de les mercaderies es realitza per un tercer que actua per compte o encàrrec seu. Tampoc pot eximir-se per aquest motiu del fet d'haver d'acreditar davant la inspecció la data de lliurament i la data de pagament de la mercaderia.

35.5 S'entendrà com a data de lliurament aquella en la qual efectivament s'hagi produït, fins i tot quan, inicialment, el títol de lliurament sigui diferents del de compra -venda, sempre i quant les mercaderies hagin estat, finalment, adquirides pel venedor.

35.6 Quan el proveïdor realitzi el lliurament de la mercaderia en un magatzem o plataforma logística de titularitat del propi comerciant o d'un grup d'empreses al qual aquest pertany, es prendrà com a referència del lliurament la data d'entrada en

el magatzem o plataforma logística de què es tracti. A requeriment de la inspecció, incumbirà al comerciant aportar el document acreditatiu de lliurament a què es refereix el punt anterior.

Títol IV. Horaris comercials

Article 36. Horari general

36.1 Els establiments comercials i els dedicats a la prestació de serveis poden establir lliurement l'horari de la seva activitat, sens perjudici de la legislació laboral i les condicions i drets dels treballadors.

36.2 No obstant el que estableix l'apartat 1, els establiments comercials de venda al públic de mercaderies poden establir l'horari comercial de llur activitat tenint en compte el següent:

a) Els establiments comercials no poden romandre oberts, ni portar a terme cap activitat de venda, entre les 22.00 h i les 7.00 h. Els dies 24 i 31 de desembre han d'avançar l'horari de tancament a les 20.00 h, com a molt tard.

b) El nombre d'hores setmanals en que els establiments comercials poden romandre oberts és de setanta cinc, com a màxim.

c) El nombre de diumenges i festius en què poden romandre oberts els establiments és de vuit a l'any. Cada ajuntament ha de fixar dos festius més per al seu àmbit territorial municipal, que s'han de comunicar d'acord amb el que estableixi una Ordre del Departament competent en matèria de comerç.

d) Els establiments comercials han de romandre tancats amb caràcter general els dies 1 i 6 de gener, el diumenge i el dilluns de Pasqua, l'1 de maig, el 24 de juny, l'11 de setembre i els dies 25 i 26 de desembre.

36.3 Els comerciants, dins el marc establert per l'apartat 2, poden fixar lliurement la distribució de l'horari general durant els dies feiners de la setmana, i també l'horari corresponent als diumenges i festius d'activitat autoritzada.

36.4 La regulació establerta en els apartats 2 i 3 d'aquest article és aplicable a les activitats comercials ocasionals o efímeres que es realitzin en sales d'hotels, de restaurants, recintes firals i similars.

36.5 El Departament competent en matèria de comerç pot autoritzar la modificació de la franja horària establerta per la lletra a de l'apartat 2 d'aquest article, per als establiments situats en una zona determinada o per a tot un terme municipal, amb la sol·licitud motivada prèvia de l'ajuntament corresponent, que ha d'aportar la delimitació de la zona afectada, si s'escau, sempre que la modificació no comporti l'increment del temps setmanal autoritzat d'obertura en dies feiners.

36.6 Els ajuntaments poden sol·licitar modificacions a l'horari comercial general quatre vegades a l'any, com a màxim. Cada modificació pot incloure un canvi a l'horari comercial per un màxim de dos dies feiners consecutius.

Article 37. Exclusions de l'horari comercial general

37.1 Les limitacions establertes per l'article 36 no afecten els casos següents:

a) Els establiments dedicats essencialment a la venda de productes de pastisseria, rebosteria, xurreria, pa, plats preparats, premsa, flors i plantes, i les botigues a l'abast (o botigues de conveniència).

b) Els establiments instal·lats en punts fronterers i els que només són accessibles des de l'interior de les estacions i mitjans de transport terrestre, marítim i aeri.

c) La venda de combustibles i carburants, sense que aquesta excepció afecti els establiments comercials annexos a les gasolineres llevat que es limitin, essencialment, a la venda, de recanvis i altres productes complementaris de l'automoció.

d) Els establiments situats en municipis turístics, d'acord amb el que estableix l'article 38.

e) L'activitat comercial de venda no sedentària autoritzada en sòl de titularitat pública i la que es duu a terme a les fires mercat.

f) Els establiments situats en l'entorn immediat dels mercats de marxants, que poden obrir durant el mateix horari en què es fa el mercat.

Els ajuntaments, amb la delimitació prèvia de l'àrea corresponent, poden autoritzar l'obertura d'aquests establiments, i l'autorització acordada s'ha de comunicar al Departament competent en matèria de comerç.

g) Les farmàcies, que es regeixen per llur normativa específica.

h) Els establiments integrats en recintes d'afluència turística, com ara museus, exposicions, monuments, centres recreatius turístics, parcs d'atraccions o temàtics, als quals estan directament vinculats pel producte comercialitzat.

i) Els establiments comercials integrats en establiments hotelers sempre que l'activitat que s'hi dugui a terme tingui caràcter permanent i no s'hi pugui accedir directament des del carrer.

j) Els establiments comercials, de venda personalitzada o en règim d'autoservei, els titulars dels quals siguin petites o mitjanes empreses, que no pertanyin a grups empresarials, sempre que la superfície de venda no superi els 150 m² i tinguin una oferta orientada essencialment a productes de compra quotidiana d'alimentació. Aquesta excepció es pot fer extensiva, per un període de sis mesos, com a màxim, als establiments de la mateixa dimensió i activitat que passin a ésser directament gestionats per empreses franquiciadores petites, mitjanes o grans, com a conseqüència del cessament de llur franquiciat que tingui la consideració de petita o mitjana empresa no pertanyent a un grup empresarial.

k) Els establiments comercials, de venda personalitzada o en règim d'autoservei, els titulars dels quals siguin petites o mitjanes empreses, que no pertanyin a grups empresarials, situats en municipis de menys de 5.000 habitants, sempre que la superfície de venda no superi els 150 m². Aquesta excepció es pot fer extensiva, per un període de sis mesos, com a màxim, als establiments de la mateixa dimensió i activitat que passin a ésser directament gestionats per empreses franquiciadores petites, mitjanes o grans, com a conseqüència del cessament de llur franquiciat que tingui la consideració de petita o mitjana empresa no pertanyent a un grup empresarial.

l) Els establiments dedicats essencialment i de manera habitual a la venda de productes pirotècnics, que poden romandre oberts al públic, a més dels dies feiners, tots els diumenges i festius del mes de juny durant un màxim de quinze hores dins la franja horària compresa entre les 7 h i les 22 h.

m) Les activitats comercials efímeres, només quan estiguin directament i exclusiva vinculades pel producte comercialitzat, a un esdeveniment cultural, esportiu o firal amb el que coincideixi en el temps, amb independència de la modalitat mitjançant la que es dugui a terme.

n) Els establiments dedicats essencialment i de manera habitual a la venda de llibres poden romandre oberts al públic els dies 22 i 23 d'abril, celebració de Sant Jordi, en cas que alguna o les dues dates s'escaiguin en dia festiu.

o) Els establiments comercials dedicats essencialment a la venda de productes culturals o de lleure, amb una superfície de venda que no superi els 300 m², els titulars dels quals siguin petites o mitjanes empreses, que no pertanyin a grups empresarials. Aquesta excepció es pot fer extensiva, per un període de sis mesos, com a màxim, als establiments de la mateixa dimensió i activitat que passin a ésser directament gestionats per empreses franquiciadores petites, mitjanes o grans, com a conseqüència del cessament de llur franquiciat que tingui la consideració de petita o mitjana empresa no pertanyent a un grup empresarial.

Mitjançant una Ordre del Conseller del Departament competent en matèria de comerç s'ha d'establir la relació d'activitats comercials i els requisits per l'aplicació de l'excepció que estableix aquesta lletra.

37.2 Els establiments situats en municipis turístics i les botigues a l'abast (o botigues de conveniència) han d'avançar l'horari de tancament a les 20 hores, com a

molt tard, els dies 24 i 31 de desembre, i han de romandre tancats els dies 1 de gener i 25 de desembre.

37.3 Per raons d'ordre públic, els ajuntaments poden acordar l'obligatorietat de tancament en horari nocturn d'establiments que pretenguin acollir-se a qualsevol de les causes d'exclusió de l'horari general establert per aquest article, amb la comunicació corresponent al Departament competent en matèria de comerç.

Article 38. Determinació dels municipis turístics

38.1 Els ajuntaments dels municipis que reuneixin la condició detallada al punt 2 o alguna de les detallades al punt 3 d'aquest article, poden optar per acollir-se a l'excepció de municipi turístic, a efectes d'horaris comercials, mitjançant la presentació d'una proposta fonamentada, aprovada pel Ple de l'ajuntament, que ha d'especificar si l'excepció es demana per a la totalitat del municipi o només per una part, i indicar el període de l'any al qual se circumscriu la sol·licitud, la franja horària d'obertura diària sol·licitada, i el període de vigència de l'excepció, que no pot ser superior a quatre anys. A aquesta proposta s'hi han d'adjuntar els informes següents:

a) Informe de la Cambra de Comerç de l'àmbit territorial afectat.

b) Informe de les organitzacions empresarials representatives del sector del comerç, i també de les associacions o agrupacions de comerciants detallistes representatives en el municipi o en les zones afectades. En defecte d'associacions o organitzacions de comerciants de caràcter local es poden aportar informes d'entitats patronals de caràcter supramunicipal, i en defecte d'aquestes d'entitats de caràcter general.

c) Informe de les agrupacions de consumidors i usuaris, en l'àmbit territorial afectat.

d) Informe de les organitzacions sindicals en l'àmbit territorial afectat

38.2 Als efectes del que estableix el punt 1 d'aquest article, es pot considerar un municipi com a turístic, a efectes d'horaris comercials, si per aflluència estacional, la seva població equivalent a temps complet anual (ETCA) és superior a la seva població padronal segons l'Institut d'Estadística de Catalunya (IDESCAT), i en el que a més el nombre d'allotjaments turístics i segones residències sigui superior al nombre d'habitatges de residència primària.

38.3 D'acord amb el que preveu el punt 1 d'aquest article també es pot considerar un municipi com a turístic, a efectes d'horaris comercial, quan hi concorri alguna de les següents circumstàncies:

a) que disposi d'algun bé declarat Patrimoni de la Humanitat, algun immoble d'interès cultural integrat en el patrimoni històric-artístic o equipaments culturals, que generin qualsevol d'ells una aflluència anual acreditada de visitants que superin el nombre d'habitants del municipi.

b) que s'hi celebri algun gran esdeveniment esportiu o cultural de caràcter nacional o internacional.

c) que disposi d'alguna àrea comercial que generi una aflluència anual acreditada de visitants procedents de fora de Catalunya que superin el nombre d'habitants del municipi.

d) que el municipi tingui més de 100.000 habitants i hagi registrat més de 600.000 pernотacions en l'any immediatament anterior.

e) que disposi d'una zona portuària en la que operin creuers turístics i que resulti acreditat que han arribat per aquest mitjà de transport més de 400.000 passatgers en el darrer any.

38.4 La determinació d'un municipi com a turístic, a efectes d'horaris comercials, s'ha de circumscriure al període estacional de l'any en que el municipi incrementa la població, d'acord amb els paràmetres establerts als apartats 2 o 3.

38.5 La Direcció General competent en matèria de comerç és l'òrgan al que correspon aprovar o denegar la proposta a que es refereix l'apartat 1 d'aquest article i,

si s'escau, modificar-la en els termes que consideri adients, amb el previ informe preceptiu de la Direcció General competent en matèria de turisme.

38.6 La proposta a que es refereix l'apartat 1 d'aquest article es considera aprovada si no s'ha dictat resolució expressa en el termini de tres mesos, a comptar de la seva presentació, juntament amb tota la documentació preceptiva.

38.7 L'ajuntament ha de publicar la resolució al *Butlletí Oficial de la Província*.

38.8 La condició de municipi turístic pot ésser prorrogada successivament per períodes de quatre anys mitjançant la presentació a la Direcció General competent en matèria de comerç, abans de que s'exhaureixi el termini de vigència, d'una nova proposta en la que es fonamenti que continuen vigents els requisits que van determinar inicialment la qualificació de municipi turístic. a efectes d'horaris comercials.

Aquesta nova proposta es considera aprovada si no s'ha dictat resolució expressa en el termini de tres mesos a comptar de la seva presentació.

Article 39. Visibilitat de l'horari comercial

Els establiments comercials han d'exposar l'horari adoptat de manera que la informació sigui visible al públic, fins i tot amb l'establiment tancat.

Títol V. Activitats firals

Capítol I. Conceptes, classificació i publicitat del calendari d'activitats firals

Article 40. Concepte d'activitat firal

40.1 Als efectes d'aquesta llei, s'entén per activitats firals, les manifestacions comercials que tenen per objecte l'exposició de béns i/o l'oferta de serveis per a afavorir-ne el coneixement, la innovació i la difusió, promoure contactes i intercanvis comercials i apropar l'oferta de les diverses branques de l'activitat econòmica a la demanda, si tenen les característiques següents:

a) Tenir una durada mínima d'un dia, matí i tarda, i màxima de quinze dies consecutius, amb un màxim de dues edicions l'any.

b) Reunir una pluralitat d'expositors, en un recinte identificable, ja sigui tancat o a l'aire lliure, amb els serveis adequats per als expositors i visitants.

40.2 S'exclouen expressament de l'àmbit d'aplicació d'aquest títol:

a) Les exposicions universals, que es regeixen per la Convenció de París del 22 de novembre de 1928.

b) Les activitats congressuals. En el supòsit que es realitzin juntament amb una fira, només aquesta resta subjecta a l'àmbit d'aplicació del títol V d'aquesta llei.

c) Les activitats que persegueixin fins d'interès cultural, educatiu, científic, artístic, cívic o social.

d) Les activitats promocionals o de venda de qualsevol tipus organitzades pels establiments comercials o per empreses especialitzades dedicades a l'organització d'aquest tipus d'esdeveniments. En tot cas, les empreses i les activitats comercials resten subjectes a aquesta llei i en especial a la normativa reguladora dels equips i dels horaris comercials.

e) Els mercats adreçats al públic en general l'activitat dels quals sigui la venda directa amb retirada de mercaderia, malgrat que rebin la denominació tradicional de fira.

40.3 Les activitats firals resten sotmeses, a més, a les legislacions sectorials específiques relatives al producte exposat i comercialitzat, si s'escau.

Article 41. Conceptes de fira i fira-mercat

41.1 Es considera fira, als efectes d'aquesta llei, l'activitat firal de caràcter periòdic, que s'adreça principalment al públic professional.

41.2 Es considera fira-mercat, als efectes d'aquesta llei, l'activitat firal de caràcter periòdic que s'adreça al públic en general i en la que, de manera complementària,

s'hi poden dur a terme també operacions comercials amb retirada de mercaderia, sempre que el seu objecte principal s'ajusti al que determina el punt 1 de l'article 40.

Article 42. Classificació de les activitats firals

Les activitats firals es classifiquen en multisectorials, si l'oferta exhibida és representativa de diferents sectors, i monogràfiques si l'oferta exhibida és representativa d'un únic sector.

Article 43. Publicitat

L'Administració de la Generalitat ha de fer públic anualment el calendari d'activitats firals de Catalunya.

Capítol II. Intervenció administrativa en les activitats firals

Article 44. Règim d'intervenció administrativa

44.1 La realització de fires està subjecta a comunicació prèvia a l'inici de qualsevol dels tràmits necessaris per a la seva celebració. Aquesta comunicació l'ha de presentar l'organitzador o, en el seu nom, el titular del recinte firal.

44.2 La realització de fires-mercat en espais que no siguin de titularitat pública ha de ser objecte de comunicació prèvia a l'ajuntament del municipi on hagi de tenir lloc, a l'inici de qualsevol dels tràmits necessaris per a la seva celebració. Si l'activitat firal es pretén realitzar en espais que siguin de titularitat pública cal l'autorització prèvia de l'ajuntament.

44.3 Els ajuntaments han d'informar a l'Administració de la Generalitat sobre les fires-mercat que els hagin estat comunicades prèviament o que hagin autoritzat, per tal que puguin ser inscrites en el Registre d'Activitats Firals.

44.4 La comunicació prèvia a què es refereixen els apartats 1 i 2 d'aquest article s'ha de presentar davant de la Finestreta Única Empresarial (FUE) a través dels canals de comunicació que en cada moment s'habilitin, que en donarà trasllat a l'ajuntament o al Departament competent de la Generalitat, segons correspongui. Aquesta comunicació ha d'incloure, com a mínim, les dades d'identificació de la part organitzadora i de l'activitat firal relatives a: nom, dates de celebració, periodicitat, localitat, ubicació, oferta de productes i serveis a exposar i públic a qui s'adreça.

44.5 El Departament competent de la Generalitat en matèria de fires vetllarà per mantenir actualitzades les dades corresponents a cada edició de cada activitat firal.

Article 45. Seguretat i ordre públic

L'organitzador d'una activitat firal s'ha de responsabilitzar del manteniment de l'ordre públic dins l'espai firal i hi ha de garantir el compliment de la normativa aplicable per a la seguretat de les persones, els productes, les instal·lacions industrials i el medi ambient, sens perjudici de les competències que la legislació atorga a les forces i els cossos de seguretat.

Capítol III. Registre d'Activitats Firals

Article 46. Registre d'Activitats Firals

46.1 L'Administració de la Generalitat té cura del Registre d'Activitats Firals, en el qual s'inscriuen d'ofici les fires i fires-mercat que han estat comunicades, a l'objecte de que aquesta administració pugui elaborar i difondre anualment el Calendari de Fires de Catalunya, a efectes promocionals, i també per poder donar compliment al que estableix el punt 3 de l'article 121 de l'Estatut Autonomia de Catalunya, en relació a les fires internacionals.

46.2 Dins del Registre d'Activitats Firals s'ha d'establir un apartat específic que identifiqui de manera actualitzada les fires i fires-mercat d'especial rellevància a Catalunya.

Reglamentàriament s'han d'establir els criteris objectius a partir dels quals les activitats firals accediran a aquest apartat específic del Registre.

Article 47. Organització

47.1 Qualsevol canvi d'una activitat firal que afecti les dades que figuren en el Registre d'Activitats Firals s'ha de comunicar al departament competent de la Generalitat en aquesta matèria, per tal que siguin actualitzades.

47.2 Les dades que figuren al Registre d'Activitats Firals tenen caràcter públic, d'acord amb la normativa reguladora de transparència i accés a la informació pública, i protecció de dades.

Article 48. Fires internacionals

El Departament de la Generalitat de Catalunya competent en matèria d'activitats firals exercirà les competències en matèria de fires internacionals que es celebrin a Catalunya previstes a l'article 121.2 de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel que s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Títol VI. Artesania

Article 49. Ordenació i promoció de l'artesanía

L'administració ha de vetllar per l'ordenació i promoure el desenvolupament, la modernització i la protecció del sector artesà, així com la comercialització dels seus productes i serveis a través de qualsevulla de les diferents modalitats existents.

Article 50. Organització d'esdeveniments artesans

50.1 La promoció de l'artesanía es pot dur a terme, entre d'altres fórmules, mitjançant l'organització d'esdeveniments impulsats per institucions o entitats públiques i privades que tinguin per objecte l'exposició, difusió i venda de béns, així com l'oferta de prestació de serveis de caràcter artesanal.

50.2 Queden excloses d'aquesta consideració les activitats comercials o d'oferta de prestació de serveis que tinguin per finalitat principal la comercialització de productes o la prestació de serveis dirigida al públic en general, amb independència de la denominació adoptada o de la modalitat comercial emprada.

Article 51. Tipus d'esdeveniments artesans

51.1 Els esdeveniments de promoció de l'artesanía poden adoptar la fórmula de fira, sempre i quan s'ajustin als paràmetres establerts en el títol V d'aquesta llei.

51.2 En funció de la fórmula adoptada serà d'aplicació la regulació corresponent continguda en aquesta llei i qualsevol altra de caràcter general o sectorial que li sigui d'aplicació, amb independència de la denominació formal que s'utilitzi per designar l'esdeveniment.

Títol VII. Instruments de col·laboració

Article 52. Formalització de convenis

52.1 L'administració de la Generalitat, l'administració local i les entitats públiques han de col·laborar, dins l'àmbit de les respectives competències, per garantir l'aplicació d'aquesta llei. Amb aquesta finalitat es poden, si s'escau, formalitzar els corresponents convenis de col·laboració, d'acord amb el marc normatiu aplicable.

52.2 Amb la mateixa finalitat i per raons d'agilitat i eficiència l'administració de la Generalitat de Catalunya i les administracions locals, també poden establir convenis de col·laboració amb les entitats que representen tant els sectors professionals com les que representen àmbits territorials de la distribució comercial i la prestació de serveis, d'acord amb el marc normatiu aplicable.

Títol VIII. Foment de la competitivitat del comerç

Article 53. Concepte, objecte i contingut

53.1 Les polítiques de foment de la competitivitat del comerç urbà són l'instrument del Departament competent en matèria de comerç per contribuir a la millora de l'eficiència del comerç urbà posant a l'abast del sector les eines que permetin als seus integrants tenir més capacitat d'adaptació a l'entorn actual, capacitat de creixement i d'internacionalització.

Aquestes polítiques s'han de concretar mitjançant plans que prevegin objectius i actuacions per períodes determinats.

53.2 El Govern de la Generalitat, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries, establirà programes per:

a) garantir la continuïtat de l'activitat en les zones comercials existents facilitant el seu relleu, sens perjudici del foment de noves implantacions, per tal de mantenir la vertebració urbana en els pobles i ciutats de Catalunya.

b) desenvolupar plans de carrers o àrees d'interès econòmic des del punt de vista de l'activitat comercial i de la prestació de serveis

c) establir programes de suport als plans estratègics de les àrees de gestió per als centres comercials urbans

Reglamentàriament s'establiran els requisits i procediments per poder acollir-se a aquests programes i incentius.

Article 54. Àrees de gestió per als centres comercials urbans

Les polítiques de foment de la competitivitat del comerç urbà han de preveure una atenció especial al desenvolupament d'àrees de gestió per als centres comercials urbans que potenciï la cooperació de l'administració amb els agents socioeconòmics implicats en el desenvolupament dels centres i eixos comercials urbans.

Aquestes àrees de gestió per als centres comercials urbans s'han de fonamentar en la col·laboració i finançament públicoprivat per a dur a terme plans estratègics dissenyats per a períodes determinats en àrees urbanes prèviament delimitades.

Reglamentàriament s'han d'establir les condicions de validació d'aquestes àrees de gestió per als centres comercials urbans, per tal de que puguin accedir al règim de foment previst al punt 2 de l'article 53, i a qualsevol altre que els hi pugui ser d'aplicació.

Títol IX. Inspecció i procediment sancionador

Capítol I. Inspecció

Article 55. La inspecció en matèria de comerç

55.1 L'administració de la Generalitat de Catalunya, per mitjà de la direcció general competent en matèria de comerç i les administracions locals en l'àmbit de les seves competències respectives, han de dur a terme les actuacions d'inspecció i control necessàries per a garantir el compliment de la present llei i la resta de la normativa comercial vigent.

55.2 Les actuacions d'inspecció i control han de ser proporcionades, no discriminatòries, transparents, objectives, i estar clarament i directament vinculades als preceptes d'aquesta llei i la resta de la normativa comercial vigent.

En l'àmbit de l'administració de la Generalitat de Catalunya, per mitjà de la direcció general competent en matèria de comerç s'ha d'establir anualment el Pla d'inspecció, amb la finalitat de garantir el compliment del marc jurídic regulatori.

El Pla d'inspecció ha d'incloure els criteris per dissenyar les actuacions inspectors de comprovació i investigació que hagin d'efectuar-se. Les actuacions inspectors tenen caràcter reservat i no poden ésser objecte de publicitat.

55.3 El personal adscrit al departament competent en matèria de comerç que realitza les tasques d'inspecció ha de ser funcionari i té, en l'exercici de les seves

funcions, la condició d'autoritat pública i, com a tal, podrà sol·licitar la col·laboració o l'auxili de qualsevol altra autoritat pública, inclosos els membres de les forces i cossos de seguretat.

Article 56 Obligacions de la inspecció.

56.1 Tot el personal que realitza tasques d'inspecció té, en l'exercici de les seves funcions, l'obligació d'identificar-se, a excepció dels supòsits en que aquesta identificació pugui afectar negativament els objectius de la inspecció. Reglamentàriament s'ha de definir el sistema d'acreditació que identifica el personal inspector.

56.2 El personal que realitza tasques d'inspecció té també l'obligació de guardar secret respecte de tots els assumptes dels quals tinguin coneixement en l'exercici de les seves funcions d'inspecció.

56.3 D'acord amb el que estableix la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i a la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i procediment de les administracions públiques de Catalunya, o les normatives que les substitueixin, el personal que realitza tasques d'inspecció haurà de tractar sempre a la persona inspeccionada amb respecte i deferència, informant-lo dels seus drets i deures, i facilitant-li la informació necessària per al compliment de les seves obligacions.

Article 57. Facultats de la inspecció

El personal adscrit al departament competent en matèria de comerç que realitza les tasques d'inspecció té, en l'exercici de les seves funcions, les següents facultats:

a) Investigar i controlar a les persones titulars de les activitats per verificar el compliment de la normativa comercial vigent.

b) Accedir lliurement i directament sense preavís, a qualsevol empresa o establiment, amb els límits que en cada cas estableixi el marc normatiu vigent.

c) Requerir i tenir accés a la documentació mercantil, comptable, o de qualsevol altre tipus, que consideri rellevant per a la investigació.

d) Advertir a les persones inspeccionades de les irregularitats detectades i requerir-les perquè siguin esmenades i s'adeqüin a la normativa.

e) Recavar informació a qualsevol administració.

f) Sol·licitar, tant a entitats públiques com privades, la informació que consideri necessària per a l'exercici de la seva funció inspectora inclosa aquella que contingui dades de caràcter personal de tercers, d'acord amb la normativa reguladora de protecció de dades.

g) Requerir, de forma fefaent, la presència de les persones inspeccionades o qualsevol altra persona que sigui necessària a efectes de l'activitat inspectora, o qui les representi, a les dependències de l'administració pública, a l'establiment públic inspeccionat, al domicili social de l'empresa, a les seves oficines administratives, o al lloc on s'emmagatzemin, distribueixin o comercialitzin els productes o es prestin els serveis, per portar a terme l'activitat inspectora.

h) Practicar les proves oportunes, realitzar mesuraments i prendre les mostres dels productes o mercaderies de les empreses o establiments públics objecte de l'activitat inspectora. Reglamentàriament s'establirà el procediment a seguir pel personal que realitza les funcions d'inspecció per a la pràctica de les proves i la presa de mostres.

i) Adoptar, en casos d'urgència, les mesures provisionals pertinents, que posteriorment hauran de ser ratificades per l'òrgan competent, en l'acord d'iniciació del procediment

j) Sol·licitar, si s'escau, l'assistència dels cossos i forces de seguretat en el desenvolupament de les tasques d'inspecció.

k) Portar a terme tasques d'anàlisi del mercat, orientades a l'obtenció d'informació que permeti aprofundir en el coneixement del sector comercial, a fi d'incorporar-la en les actuacions pròpies de vigilància i control.

En el cas que en el decurs de les seves actuacions de comprovació la Inspecció de comerç detecti indicis d'incompliments de la normativa de l'ordre social, n'haurà de donar trasllat a la Inspecció de Treball, a fi que aquesta iniciï les actuacions encaminades a verificar aquests incompliments, si escau.

Article 58. Deures de les persones que atenen a la inspecció

Les persones que atenen a la inspecció, a requeriment del personal inspector, han de:

- a) Identificar-se mitjançant qualsevol dels documents oficials establerts per la llei.
- b) Subministrar tota la informació requerida i/o còpia íntegra de la documentació sol·licitada per la inspecció.
- c) Permetre o facilitar l'activitat inspectora, l'accés als locals, establiments, empreses objecte d'inspecció, així com la pressa de mostres o mercaderies.
- d) Atendre amb respecte a la persona inspectora.

Article 59. Actes i informes

59.1 Els fets constatats pel personal de l'administració que, en la seva condició d'autoritat, realitzi les tasques d'inspecció i que es formalitzen en un document públic en què s'observin els requisits legals pertinents, tenen valor probatori i presumpció de veracitat, llevat de prova en contrari.

El personal inspector, en l'exercici de les seves actuacions d'inspecció i control, pot estendre actes i/o emetre informes.

59.2 Les actes han d'estar numerades i recollir, com a mínim:

- a) Identificació de la persona inspectora.
- b) Data, hora i lloc de la inspecció.
- c) Nom i cognoms o raó social així com les dades administratives d'identificació pública de la persona objecte d'inspecció. En cas que hi hagi una o mes persones compareixents, nom i cognoms, dades administratives d'identificació pública i, si s'escau, qualitat de la seva representació.
- d) Fets i dades que la persona inspectora consideri rellevants en l'exercici de la seva funció d'inspecció i control.
- e) Les manifestacions que la persona compareixent pugui realitzar.
- f) La sol·licitud d'adopció de mesures provisionals quan correspongui.
- g) Signatura de la persona inspectora i de la persona compareixent.

La signatura per la persona compareixent de l'acta d'inspecció el vincula respecte de les manifestacions que realitzi en la mateixa. La negativa de la persona compareixent a signar l'acta, que es farà constar a la mateixa acta, no invalida el seu valor probatori ni la seva presumpció de veracitat.

59.3 En el cas que s'investiguin activitats o serveis canalitzats a través de la societat de la informació en què no sigui possible estendre l'acta davant la persona responsable de l'activitat, o que la seva presència pugui frustrar la finalitat de l'actuació inspectora, es notificarà el contingut de l'acta a la persona esmentada per a que aporti les dades requerides i pugui fer les manifestacions pertinents.

59.4 Els informes es poden emetre quan siguin rellevants per a l'aclariment dels fets inspeccionats o bé quan la constatació de la infracció depengui de la documentació lliurada per la persona inspeccionada amb posterioritat a l'acta d'inspecció.

Els informes han d'estar numerats i recollir, com a mínim:

- a) Identificació de la persona inspectora.
- b) Data i hora de la inspecció.
- c) Nom i cognoms o raó social així com les dades administratives d'identificació pública de la persona objecte d'inspecció.
- d) Fets i dades que la persona inspectora consideri rellevants en l'exercici de la seva funció d'inspecció i control.
- e) La sol·licitud d'adopció de mesures provisionals quan correspongui.

f) Signatura de la persona inspectora.

59.5 L'acta i l'informe poden recollir, en qualsevol mena de suport, la documentació o informació que la persona inspectora estimi necessària, la qual s'incorporarà en annexos degudament diligenciats.

Article 60. Efectes de les actuacions practicades per la inspecció

60.1 Les actes o els informes emesos per la inspecció han de proposar:

- a) La iniciació de procediment sancionador.
- b) L'arxiu de les diligències.
- c) La inhibició a favor d'un altre òrgan competent.
- d) Prosseguir les actuacions o qualsevol altra mesura que es consideri adient.

60.2 Un cop analitzada la proposta formulada per la inspecció, l'òrgan competent ha de decidir el destí de les actuacions practicades.

Capítol II. Procediment Sancionador

Article 61. Normativa aplicable

El procediment sancionador s'haurà d'ajustar al que estableixen aquesta llei, la normativa que la desenvolupi, el Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic o qualsevol altra normativa que les substitueixi o complementi.

Article 62. Informació i actuacions prèvies

62.1 Amb anterioritat a l'inici del procediment, l'òrgan competent per iniciar-lo pot obrir un període d'informació o actuacions prèvies amb la finalitat de conèixer les circumstàncies del cas concret i la conveniència o no d'iniciar el procediment.

62.2 Les actuacions prèvies s'han d'orientar a determinar, de la manera més precisa possible, els fets susceptibles de motivar la iniciació del procediment, la identificació de la persona o persones que poguessin resultar responsables i les circumstàncies rellevants que hi concorrin.

62.3 Correspon a la inspecció competent en matèria de comerç realitzar les actuacions prèvies, d'acord amb la regulació prevista en el capítol I d'aquest títol.

Article 63. Inici del procediment

63.1 El procediment sancionador s'iniciarà d'ofici, per acord de l'òrgan competent, com a conseqüència d'una ordre superior, a petició raonada d'altres òrgans o per denúncia.

L'òrgan competent per iniciar el procediment és el que determini el reglament d'estructura del departament competent en matèria de comerç.

63.2 En el cas que els fets puguin ser constitutius de presumptes infraccions penals, hauran de ser comunicats a la jurisdicció penal. Si, un cop iniciat el procediment, l'administració tingues constància de l'existència d'un procés penal amb identitat de subjecte, fet i fonament, l'òrgan competent per incoar el procediment administratiu sancionador acordarà la seva suspensió fins que es pronunciï la resolució judicial corresponent, i podrà adoptar les mesures cautelars que estimi necessàries, les quals hauran de ser notificades als interessats.

En el cas que la resolució judicial ferma apreciï l'existència de delictes o falta l'administració ha de declarar conclús el procediment administratiu sancionador. En cas contrari, si la resolució judicial no aprecia l'existència de delictes o falta, s'ha d'aixecar la suspensió i continuar el procediment administratiu sancionador.

Article 64. Instrucció

64.1 L'òrgan competent per iniciar el procediment sancionador ha de nomenar la persona instructora entre el personal funcionari adscrit de la unitat competent en matèria de procediment de la direcció general competent en matèria de comerç, la qual haurà de ser necessàriament llicenciada en dret. En el mateix moment es podrà nomenar la persona secretària de l'expedient.

64.2 La persona instructora nomenada realitzarà els actes d'instrucció necessaris per la determinació, coneixement i comprovació dels fets sobre els quals s'ha de pronunciar la resolució.

64.3 Les funcions de l'instructor són les recollides a la Llei 26/2010, de 3 d'agost de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, i la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, o les normatives que les substitueixin.

Article 65. Pràctica de les proves

65.1 L'interessat en el procediment podrà proposar en la fase d'al·legacions a l'acord d'iniciació del procediment o, en el seu cas, al plec de càrrecs les proves que estimi necessàries per a la seva defensa. Així mateix, l'administració pot ordenar la pràctica de les proves que estimi pertinents.

65.2 L'instructor només pot rebutjar motivadament les proves proposades per l'interessat quan les consideri manifestament improcedents o innecessàries o quan entengui que no poden alterar la resolució final a favor del presumpte responsable.

Article 66. Resolució

Les resolucions sancionadores les dicten els òrgans del Departament competent en matèria de comerç i pel Govern de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb el que es determini reglamentàriament.

Article 67. Procediment sancionador abreujat

En el cas d'infraccions que s'hagin de qualificar coma lleus, es podrà instruir un expedient sancionador abreujat, quan es tracti d'infraccions flagrants i els fets hagin estat recollits en l'acta corresponent o en denúncia de l'autoritat competent.

Article 68. Caducitat

68.1 Transcorreguts dotze mesos des de la data de l'acord d'iniciació del procediment sancionador sense que s'hagi notificat la resolució, es produeix la caducitat del procediment, llevat del procediment sancionador abreujat, en el qual el termini de caducitat és de sis mesos.

68.2 La caducitat podrà ser declarada d'ofici o al·legada pels imputats. Acceptada l'al·legació per l'òrgan competent es declararà conclòs l'expedient i es decretarà l'arxiu de les actuacions.

Article 69. Prescripció de les infraccions i de les sancions

69.1 Les infraccions molt greus prescriuen als cinc anys, les greus als dos i les lleus als divuit mesos

69.2 Les sancions molt greus prescriuen als tres anys, les greus als dos anys i les lleus a l'any.

69.3 El terminis de prescripció s'han de computar d'acord amb legislació general aplicable a les infraccions i a les sancions.

Article 70. Mesures provisionals

70.1 L'òrgan competent per resoldre pot adoptar, per acord motivat, les mesures de caràcter provisional que estimi necessàries per assegurar l'eficàcia de la resolució que es pugui dictar, d'acord amb el que preveuen la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques i la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, o les normes que les substitueixin.

70.2 En l'adopció d'aquestes mesures provisionals s'haurà de tenir en compte:

- a) L'existència d'elements de judici suficients que justifiquin la seva adopció.
- b) La proporcionalitat i idoneïtat de les mesures en atenció als fets i circumstàncies determinants de la incoació i resolució de l'expedient sancionador.
- c) L'adopció de les mesures menys perjudicials possibles per als afectats.
- d) La impossibilitat d'adoptar mesures que puguin causar perjudicis de difícil o d'impossible reparació o que impliquin la violació de drets emparats per les lleis.

70.3 Durant la tramitació del procediment, les mesures provisionals, d'ofici o a instància de part, podran ser alçades o modificades per acord motivat de l'òrgan competent, en virtut de circumstàncies sobrevingudes o que no es van poder tenir en compte en el moment de la seva adopció. En qualsevol cas, les mesures provisionals s'extingeixen quan la resolució administrativa que posa fi al procediment produeix els seus efectes.

70.4 Abans de l'inici del procediment, l'òrgan competent per iniciar o instruir el procediment, d'ofici o instància de part, en casos d'urgència inajornable i per a la protecció provisional dels interessos implicats, pot adoptar de forma motivada les mesures provisionals que resultin necessàries i proporcionades, d'acord amb els paràmetres assenyalats en el punt 2 d'aquest article.

Las mesures provisionals han de ser confirmades, modificades o aixecades en l'acord d'iniciació del procediment, que s'haurà d'efectuar dins dels quinze dies següents a la seva adopció. L'acord podrà ser objecte del recurs que procedeixi.

En qualsevol cas, les mesures provisionals restaran sense efecte si no s'inicia el procediment en el termini de quinze dies o quan l'acord d'iniciació no s'hi pronuncï expressament.

Títol X. Infraccions i sancions

Capítol I. Infraccions

Article 71. Són infraccions lleus

1. En relació a l'exercici de l'activitat comercial i prestació de serveis
  - a) Incomplir les condicions per a l'accés a l'activitat comercial i a la prestació de serveis d'acord amb l'establert a l'article 7.
  - b) Incomplir les condicions o requisits establerts a l'article 8 per a l'exercici de qualsevol activitat comercial o de prestació de serveis en l'àmbit territorial de Catalunya, sens perjudici d'altres tipus infractors previstos en la normativa sectorial específica.
  - c) Exercir simultàniament activitat comercial minorista juntament amb altres activitats incomplint l'establert a l'article 10.
2. No efectuar les comunicacions previstes per aquesta llei.
3. En relació a l'estructura i condicions internes dels establiments comercials, l'incompliment de l'establert per aquesta llei, per la resta de la normativa catalana, estatal i local respecte dels productes a comercialitzar o de la naturalesa dels serveis a prestar.
  4. En relació a la venda no sedentària
    - a) L'exercici de la venda no sedentària incomplint l'establert en aquesta llei, els reglaments que la desenvolupin, així com en les ordenances municipals que la regulin.
    - b) L'exercici de la venda no sedentària fora de les dates, dels horaris, del perímetre o de l'itinerari autoritzat, així com aquella que incompleixi les dimensions o les condicions d'accés establertes per l'ordenança municipal corresponent.
    - c) L'exercici de la venda no sedentària sense l'autorització de l'ajuntament corresponent, que haurà d'exhibir-se de forma permanent en la parada de venda o en el vehicle-botiga.

d) L'exercici de la venda no sedentària en espais de titularitat privada incomplint l'establert en aquesta llei pels establiments comercials en general.

5. En relació a la venda a distància. L'incompliment dels requisits establerts en aquesta llei i en la resta de la normativa catalana, així com els establerts en la normativa comunitària, estatal i local que sigui d'aplicació.

6. En relació als locals destinats essencialment a la venda automàtica. L'incompliment de la normativa que els hi sigui aplicable.

7. En relació a la venda en pública subhasta

a) L'incompliment de les condicions o requisits per a l'exercici de la venda en pública subhasta de l'article 18 de la llei.

b) La realització de la venda en pública subhasta per empreses que no es dediquin exclusivament a aquesta activitat.

8. En relació a les activitats de promoció amb finalitat extintiva, l'incompliment de les condicions generals recollides en l'article 20.

9. En relació a la venda en rebaixes les practicades incomplint l'establert a l'article 21.

10. En relació a les vendes en liquidació, l'incompliment de l'establert a l'article 22.

11. En relació a les vendes de saldos, l'incompliment de l'establert a l'article 23.

12. En relació als establiments especialitzats en la venda d'excedents o «outlets». L'incompliment de les condicions establertes a l'article 24 per a l'exercici d'aquesta venda.

13. En relació a les condicions generals de les activitats de promoció amb finalitat incentivadora:

a) L'incompliment de les condicions establertes a l'article 25.

b) En relació a les vendes i/o prestació de serveis amb obsequi, les practicades incomplint l'establert a l'article 26.

c) En relació a les ofertes conjuntes, les realitzades incomplint l'establert a l'article 27.2

14. En relació a les activitats prohibides

a) La realització de l'activitat comercial o la prestació de serveis en espais de titularitat pública o privada sense les condicions legalment establertes per a exercir-les.

b) L'oferiment o venda per les entitats a les que es refereix l'article 28.2 de productes o serveis al públic en general o incomplint les condicions establertes en aquest article.

c) La imposició, pels proveïdors o distribuïdors, als comerciants, de tractes discriminatoris respecte d'altres, així com la negativa injustificada a subministrar-los els seus productes o serveis

d) L'incompliment de l'establert a l'article 29 en referència a la prohibició de l'oferiment o venda a domicili de productes o serveis.

e) L'incompliment de la prohibició prevista a l'article 30.

15. En relació a l'obligació de vendre i al trencament d'estocs. L'incompliment del que estableixen els articles 31 i 32.

16. En relació amb els horaris comercials:

a) L'obertura de l'establiment comercial en horari no autoritzat

b) L'incompliment del temps màxim d'obertura establert per a l'establiment comercial

c) L'obertura de l'establiment comercial en diumenge o dia festiu no autoritzat

d) La manca d'exposició de l'horari d'obertura de l'establiment comercial de manera visible al públic, fins i tot amb l'establiment tancat

17. Quan no sigui procedent qualificar-les com a greus.

Article 72. Són infraccions greus

1. En relació a la venda en pública subhasta
  - a) No fer constar en els anuncis i les puges que l'article objecte de venda en subhasta és una imitació o un article aparentment valuós.
  - b) No fer constar en els anuncis i les puges que l'article objecte d'una venda en subhasta que s'acompanya amb el nom, les inicials o la signatura d'un autor o autora no és el seu original.
  - c) Que l'empresa subhastadora no s'hagi cerciorat, prèviament a l'inici de la subhasta, de la legítima procedència de tots i cadascun dels objectes que s'inclouen.
2. En relació a les condicions generals de les activitats de promoció amb finalitat extintiva. Publicitar com a una modalitat de venda amb finalitat extintiva aquella que, d'acord amb el que estableix aquesta llei no s'ajusta a aquesta modalitat.
3. En relació a la venda en rebaixes
  - a) La realització de la venda en rebaixes incomplint l'establert a l'article 21 quan l'empresa infractora realitzi publicitat en qualsevol mitjà de comunicació, com a mínim, d'abast autonòmic.
  - b) La venda en rebaixes de productes defectuosos, deteriorats, desaparellats o els que presentin qualsevol mancança en relació amb el mateix producte original posat a la venda o els que es considerin manifestament obsolets
  - c) La venda en rebaixes d'unitats d'un producte adquirides expressament amb aquesta finalitat.
4. En relació a la venda a pèrdua, oferir o realitzar vendes al públic amb pèrdua
5. En relació al pagament a proveïdors:
  - a) L'incompliment dels terminis de pagament als quals es refereix l'article 35.1 d'acord amb la legislació vigent en matèria de morositat en les operacions comercials.
  - b) L'incompliment pels comerciants de l'obligació de documentar, en el moment de realitzar-se el lliurament de la mercaderia, l'operació d'entrega i recepció, amb menció expressa de la data en que s'efectua, així com la manca de conservació del document acreditatiu durant el període d'un any
6. En relació a les infraccions previstes a l'article 71.16 en matèria d'horaris comercials, quan l'empresa infractora faci publicitat d'una obertura no autoritzada en un o més mitjans de comunicació de, com a mínim, abast supramunicipal
7. En relació a les infraccions previstes a l'article 71.16 en matèria d'horaris comercials, quan l'empresa infractora, dins de l'àrea d'influència de l'establiment en qüestió, supera la quota del 10% en un sector determinat de l'activitat comercial.
8. En relació a la localització dels establiments comercials. L'incompliment de l'establert per aquesta llei, per la resta de la normativa catalana, estatal i local respecte els criteris i determinacions de localització.
9. La negativa o resistència a subministrar dades o a facilitar la informació requerida per les autoritats competents o els seus agents en compliment de les seves funcions d'inspecció, informació o investigació en les matèries objecte de la present llei.
10. Subministrar informació falsa, inexacta o de manera parcial a les autoritats competents o els seus agents en compliment de les seves funcions d'inspecció, informació o investigació en les matèries objecte de la present llei.
11. La coacció, resistència, represàlia o qualsevol altra forma de pressió o la seva temptativa contra els agents facultats per a l'exercici de les activitats d'inspecció, informació o investigació en les matèries objecte de la present llei.
12. Limitar o impossibilitar a les autoritats competents o els seus agents l'accés als establiments comercials o als locals de les empreses objecte de les activitats d'inspecció, informació o investigació en les matèries objecte de la present llei.
13. La manipulació, trasllat o desaparició de les mostres dipositades o de les mercaderies intervingudes pels funcionaris competents com a mesura cautelar

14. No efectuar les declaracions responsables preceptives o no disposar de les autoritzacions o llicències corresponents establertes en aquesta llei.

15. Consignar dades falses en les declaracions responsables preceptives o en qualsevol altra documentació adreçada a l'administració prevista en aquesta llei.

16. La reincidència en la comissió d'infraccions considerades com a lleus en un període de dos anys.

17. Quan no sigui procedent qualificar-les com a molt greus.

Article 73. Són infraccions molt greus

1. La reincidència en la comissió d'infraccions considerades com a greus en un període de cinc anys, sempre que no es produeixi com a conseqüència de la reincidència en infraccions lleus.

2. Les infraccions que puguin donar lloc a perjudicis que, per la seva importància, puguin produir greus alteracions.

3. Quan la quantia del benefici il·lícit obtingut com a conseqüència de la infracció superi l'import màxim de les infraccions qualificades com a greus

4. Quan en el cas d'infraccions en matèria d'horaris comercials previstes a l'article 71.16 l'empresa infractora, dins de l'àrea d'influència de l'establiment en qüestió supera la quota del 20% en un sector determinat de l'activitat

Capítol II. Sancions

Article 74. Classes de sancions

Els titulars dels òrgans del departament competent en matèria de comerç i del Govern de la Generalitat podran imposar les següents sancions:

- a) Multa
- b) Tancament temporal de l'establiment infractor
- c) Publicitat de les sancions

Article 75. Quantia de les sancions

En la multa, les sancions aplicables a les infraccions que tipifica aquesta llei són les següents:

- a) Per les infraccions lleus una sanció consistent en multa de fins a 20.000 €
- b) Per les infraccions greus una sanció consistent en multa d'entre 20.001 € i 100.000€
- c) Per les infraccions molt greus una sanció consistent en multa d'entre 100.001 € i 500.000 €.

Article 76. Graduació de les sancions

76.1 La quantia de les sancions es graduarà tenint en compte els següents criteris, els quals es poden configurar com atenuants o agreujants:

- a) La categoria de l'establiment en funció de la seva superfície de venda
- b) El volum de vendes
- c) La quantia del benefici il·lícit obtingut
- d) El nivell d'intencionalitat en la comissió de la infracció
- e) Termini durant el qual s'ha produït la infracció
- f) La situació de predomini de l'infractor en el mercat, encara que no es tracti de la primera empresa del sector en el mercat.
- g) La reincidència en la comissió d'infraccions de la mateixa naturalesa
- h) El reconeixement immediat de la culpabilitat i la manifestació de la voluntat d'esmena de la infracció comesa.
- i) La comissió d'una infracció incomplint l'establert en una resolució d'avertiment.
- j) La pertinença una gran empresa o grup d'empreses.

76.2 L'òrgan sancionador pot aplicar l'escala relativa a la classe d'infracció inferior en grau a aquella en la qual s'integra la considerada en el cas de què es tracti i,

en conseqüència, establir la quantia de la sanció que correspongui, en els supòsits següents:

a) Quan s'aprecii una evident disminució de la culpabilitat de l'imputat o de l'antijuricitat del fet infractor com a conseqüència de la concurrència significativa de com a mínim dos dels criteris enunciats en el punt anterior d'aquest article.

b) Quan l'entitat infractora hagi esmenat immediatament la infracció comesa

76.3 Excepcionalment, l'òrgan sancionador, a proposta de l'instructor i atesa la naturalesa dels fets i la concurrència de com a mínim tres dels criteris atenuants establerts en el punt primer d'aquest article, pot acordar no imposar una sanció i, en el seu lloc, realitzar un advertiment al subjecte responsable.

76.4 En cap cas podrà ser objecte d'advertiment aquella empresa que ja hagi estat sancionat prèviament per la comissió de la mateixa infracció, llevat que hagi transcorregut un termini de dos anys des de la fermesa de la resolució.

Article 77. Tancament temporal de l'establiment

77.1 En el cas d'infraccions molt greus, en les que hi concorrin circumstàncies agreujants molt significatives, es podrà imposar la sanció de tancament temporal de l'establiment per un termini màxim d'un any. L'acord de tancament l'haurà d'adoptar l'òrgan competent per la imposició de sancions molt greus en matèria de comerç.

77.2 La sanció de tancament temporal es comunicarà a la corporació local del terme municipal en la que es localitza l'establiment

Article 78. Reincidència

S'entén que hi ha reincidència quan l'infractor hagi estat sancionat en l'any immediatament anterior per la comissió d'una infracció de la mateixa naturalesa, sempre que s'hagi declarat així per resolució ferma en via administrativa.

Article 79. Cancel·lació d'antecedents

79.1 Es consideren cancel·lats els antecedents infractors quan han transcorregut:

- a) Dos anys, en les infraccions lleus
- b) Tres anys, en les infraccions greus
- c) Cinc anys, en les infraccions molt greus

79.2 Els terminis establerts en l'apartat 1 comencen a comptar l'endemà del dia en que hagi esdevingut ferma, en via administrativa, la resolució sancionadora.

Article 80. Publicitat de les sancions

80.1 En el cas de sancions greus o molt greus, les resolucions sancionadores poden acordar, com a sanció accessòria, per raons d'exemplaritat, la publicació de les sancions imposades de conformitat amb aquesta llei. La publicació s'haurà de fer un cop la resolució sancionadora sigui ferma.

80.2 La publicitat de la sanció s'ha de fer, com a mínim, en el DOGC i en dos mitjans de comunicació d'abast autonòmic, assenyalant el nom de la persona responsable o raó social, la infracció comesa i la sanció imposada. El cost de la publicació ha d'anar a càrrec de la persona o empresa sancionada.

Article 81. Efectes de les sancions

81.1 La imposició de sancions greus o molt greus pot comportar la limitació per a contractar amb l'Administració de la Generalitat, d'acord amb el que disposi la legislació sobre contractació del sector públic.

81.2 La normativa reguladora de les subvencions i ajuts públics podrà tenir en compte en les seves bases reguladores les resolucions sancionadores fermes que hagin imposat sancions greus o molt greus en l'àmbit del comerç, dels serveis i de les fires.

Article 82. Multa coercitiva

82.1 La multa coercitiva, com a mitjà d'execució forçosa, és un instrument independent de les sancions imposades i compatible amb aquestes.

82.2 S'imposaran multes coercitives previ requeriment desatès de compliment de la sanció imposada en el termini previst. L'òrgan competent remetrà escrit requerint a la persona sancionada per a que, en el termini assenyalat en el mateix escrit, que no podrà superar el 30 dies naturals, procedeixi a complir la sanció imposada, advertint-lo de les conseqüències de l'incompliment, especialment el de la quantia de la multa que s'imposaria, la qual no podrà ser superior als 10.000 € per a cada requeriment.

82.3 Es podran emetre tants requeriments i imposar tantes multes coercitives com siguin necessàries fins que es compleixi amb la sanció o el requeriment imposat.

Article 83. Tancament de l'establiment

En cas d'infraccions consistents en la realització d'una activitat comercial o en la prestació de serveis en espais de titularitat pública o privada sense que el marc normatiu aplicable permeti el seu exercici la resolució sancionadora comportarà necessàriament l'acord de tancament de l'establiment. L'acord de tancament l'haurà d'adoptar el Conseller/a competent en matèria de comerç, a proposta de l'òrgan competent per imposar la sanció, llevat que ja correspongui al Conseller/a competent en matèria de comerç també la imposició de la sanció.

Article 84. Competència sancionadora de les Corporacions Locals

84.1 Les corporacions locals, en l'àmbit de les seves competències pròpies, segons la legislació de règim local, podran imposar sancions per la comissió de les infraccions lleus tipificades en els següents apartats de l'article 71:

- a) Apartat 1, lletres: *a* i *b*
- b) Apartat 3
- c) Apartat 4, en matèria de venda no sedentària, que serà d'aplicació en defecte d'ordenança municipal que estableixi un règim sancionador propi en aquesta matèria el qual serà d'aplicació, sens perjudici del que estableixi el segon paràgraf del punt 2 d'aquest article.
- d) Apartat 7
- e) Apartat 14

84.2 En tot cas l'exercici d'aquesta competència per l'administració local comporta la facultat d'inspecció i comprovació i la facultat per incoar, instruir i resoldre els expedients sancionadors. Subsidiàriament aquesta competència també podrà ser exercida pel Departament de la Generalitat competent en matèria de comerç.

Disposicions addicionals

Primera. Horaris comercials

1. El departament competent en matèria de comerç, amb l'audiència prèvia del Consell Assessor de la Generalitat de Catalunya en matèria de comerç, ha d'establir, mitjançant una ordre, el calendari dels diumenges i festius en què poden obrir els establiments comercials, que haurà de ser publicada al DOGC abans del 31 de juliol de l'any anterior al que faci referència el calendari.

2. L'ordre del departament competent en matèria de comerç per la qual s'estableix el calendari dels diumenges i festius amb obertura comercial autoritzada atorgarà als ajuntaments la possibilitat de substitució de dues dates d'aquest calendari.

3. Aquesta ordre també ha d'atorgar als ajuntaments la facultat d'afegir les dues dates que determina la lletra *c* de l'article 36.2 d'aquesta llei i ha de preveure les dates d'aplicació en cas que l'ajuntament corresponent no designi les dates esmentades.

4. El departament competent en matèria de comerç ha d'establir l'obertura en un dia festiu si es produeix la coincidència de dos o més dies festius de caràcter general consecutius, llevat de quan hi concorri alguna de les dates a què fa referència la lletra *d* de l'article 36.2.

En l'ordre del Departament competent en matèria de comerç per la qual s'estableix el calendari de festius amb obertura comercial autoritzada s'ha de determinar l'aplicació d'aquest principi en relació a les facultats que s'atorga als ajuntaments als punts 2 i 3.

Segona. Afectació de les sancions

L'import de les sancions econòmiques obtingut per infraccions a aquesta llei i al Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials es destinarà íntegrament al finançament dels programes de foment i promoció de l'activitat comercial.

Tercera. Barcelona

Aquesta llei i les disposicions que la despleguin són d'aplicació al municipi de Barcelona, sens perjudici del caràcter prevalent de la seva carta municipal, aprovada mitjançant la Llei 22/1998, de 30 de desembre, i en general, de la normativa que configura el règim especial d'aquesta ciutat.

Quarta. Modificació del Decret Llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials

1. S'afegeix una lletra *j* a l'article 5 del Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, amb el text següent:

«j) Parcel·la aïllada: aquella parcel·la que no té cap llinda comuna amb cap altra parcel·la d'aprofitament privat i que està envoltada, en tot el seu perímetre, per sistemes urbanístics públics.»

2. Es modifica el punt 1 de l'article 14, del Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, que resta redactat de la manera següent:

«1. En projectes que admetin l'ús comercial i per tal de garantir-ne aquest ús, l'ajuntament ha de vetllar pel compliment d'alguna d'aquestes dues condicions:

a) Abans de l'atorgament de la llicència d'obres, que la persona sol·licitant disposi de la llicència comercial, atorgada per la direcció general competent en matèria de comerç, quan aquesta sigui preceptiva d'acord amb el que estableix aquest Decret llei o

b) Abans de l'obertura de l'establiment, que la persona sol·licitant hagi presentat la comunicació juntament amb la documentació corresponent que es detalla en els articles 17 i 18.»

3. Es modifica l'article 17 del Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, que resta redactat de la manera següent:

«Article 17. Objecte i òrgan competent

1. Estan sotmeses a aquest règim de comunicació:

Les noves implantacions, les ampliacions i els canvis d'activitat d'establiments comercials individuals o col·lectius amb una superfície de venda igual o superior a 400 metres quadrats i inferior a 2.500 metres quadrats i les seves ampliacions quan siguin inferiors a 2.500 metres quadrats de superfície total de venda després de l'ampliació, llevat de les excepcions previstes a l'article 9, que requereixen llicència comercial.

Les noves implantacions, els canvis d'activitat d'establiments comercials singulars, individuals o col·lectius, amb una superfície de venda igual o superior a 400 metres quadrats i inferior a 5.000 metres quadrats i les seves ampliacions quan siguin inferiors a 5.000 metres quadrats de superfície de venda total després de l'ampliació.

Els canvis de titular i les remodelacions dels establiments comercials individuals o col·lectius amb una superfície de venda igual o superior a 800 metres quadrats.

2. Les comunicacions relatives a noves implantacions, ampliacions i canvis d'activitat d'establiments comercials individuals o col·lectius esmentades a l'apartat 1 d'aquest article, s'efectuen d'acord amb el previst a la Llei 16/2015, de 21 de juliol,

de simplificació de l'activitat administrativa, de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica. Les comunicacions relatives als establiments no inclosos als annexes 1 i 2 de l'esmentada Llei 16/2015 també es presenten a la finestra única empresarial FUE a través dels canals de comunicació que en cada moment s'habilitin. En tots els casos aquestes comunicacions han de ser trameses a la direcció general competent en matèria de comerç en el termini màxim d'un mes.

3. Les comunicacions relatives a canvis de titular i remodelacions que es regulen per l'article 14 de la Llei 16/2015 que facin referència a establiments amb una superfície de venda igual o superior a 800 metres quadrats es presenten a la finestra única empresarial (FUE) a través dels canals de comunicació que en cada moment s'habilitin i han de ser trameses a la direcció general competent en matèria de comerç en el termini màxim d'un mes.»

4. Es modifica l'article 18 del Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, que resta redactat de la manera següent:

«Article 18. Documents annexos a la comunicació

1. La comunicació prevista en l'article 17 ha d'anar acompanyada, d'acord amb el previst en l'article 13.1.b de la Llei 16/2015, de 21 de juliol, del projecte tècnic justificatiu del compliment dels requisits establerts per la normativa vigent per a accedir a l'exercici de l'activitat signat per un tècnic competent, del certificat del tècnic competent que sigui responsable de la posada en funcionament de l'activitat i del certificat d'acte de comprovació en matèria d'incendis, si l'establiment comercial està inclòs en els supòsits previstos a l'annex 1 la Llei 3/2010, de 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis.

2. A efectes de compliment d'aquest decret llei, el projecte tècnic a que es fa esment en l'apartat anterior haurà de contenir com a mínim següent documentació gràfica:

a) Plànol de situació.

b) Plànol de la planta de l'establiment on consti la superfície de venda amb la distribució de l'oferta comercial.

c) Plànol on consti la dotació de l'aparcament amb la distribució de les places d'aparcament. En cas que estigui justificada una rebaixa de places d'aparcament, cal disposar del corresponent informe justificatiu municipal.»

5. Es modifica el punt 1 de l'article 25 del Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, que resta redactat de la manera següent:

«1. D'acord amb el procediment previst a l'article 7 de la Llei 16/2015, de 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa, de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica, correspon a l'administració local i al departament competent en matèria de comerç de la Generalitat de Catalunya el control i verificació del compliment dels preceptes continguts en aquest Decret llei en relació als establiments comercials amb una superfície de venda inferior a 2.500 metres quadrats i correspon al departament competent en matèria de comerç en relació als establiments comercials amb una superfície de venda igual o superior a 2.500 metres quadrats.»

6. S'afegeix una lletra, la *f*, en l'apartat 1, de l'article 29 del Decret llei 1/2009, 22 de desembre, amb el text següent:

«f) Incomplir els criteris de localització continguts en aquest Decret llei per establiments de fins a 799 metres quadrats de superfície de venda»

7. S'afegeix una lletra, la *i*, en l'apartat 2, de l'article 29 del Decret llei 1/2009, 22 de desembre, amb el text següent:

«i) Incomplir els criteris de localització continguts en aquest Decret llei per establiments amb una dimensió igual o superior als 800 metres quadrats de superfície de venda i fins a 2.499 metres quadrats de superfície de venda.»

8. S'afegeix una lletra, la f, en l'apartat 3, de l'article 29 del Decret llei 1/2009, 22 de desembre, amb el text següent:

«f) Incomplir els criteris de localització continguts en aquest Decret llei per establiments amb una dimensió igual o superior als 2.500 metres quadrats de superfície de venda»

9. Es modifica l'article 36 del Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, que resta redactat de la manera següent:

«El procediment administratiu per a sancionar les infraccions tipificades per aquest Decret llei és l'establert per la Llei de comerç, serveis i fires d'acord amb els principis que en matèria sancionadora estableix la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques i la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.»

Disposició transitòria

Les excepcions en matèria d'horaris comercials derivades de la qualificació de municipi turístic a efectes d'horaris comercials que són vigents en el moment d'entrada en vigor d'aquesta llei, s'extingeixen en el termini fixat per la resolució d'atorgament de l'excepció o, si no s'hi especifica cap termini, transcorreguts quatre anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Disposició derogatòria

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei queden derogades les següents disposicions:

1. Decret legislatiu 1/1993, de 9 de març, sobre comerç interior, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de la Llei 1/1983, de 18 de febrer i la Llei 23/1991, de 29 de novembre.

2. Llei 1/1983, de 18 de febrer, de regulació administrativa de determinades estructures comercials i vendes especials

3. Llei 23/1991, de 29 de novembre, de comerç interior.

4. La Llei 1/1990, de 8 de gener, de disciplina de mercat i de defensa dels consumidors i usuaris

5. La Llei 8/1994, de 25 de maig, d'activitats firals

6. Articles 53 i 55 de la Llei 21/2001, de 28 de desembre, de mesures fiscals i administratives.

7. Article 83 de la Llei 31/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals i administratives.

8. La Llei 8/2004, de 23 de desembre, d'horaris comercials

9. Article 5 de la Llei 15/2005, de 27 de desembre, de reforma parcial de diversos preceptes legals en matèries d'agricultura, ramaderia i pesca, de comerç, de salut i de treball.

10. Llei 17/2005, de 27 de desembre, de modificació de la Llei 8/2004, del 23 de desembre, d'horaris comercials

11. Article 23 de la Llei 17/2007, de 21 de desembre, de mesures fiscals i financeres.

12. Article 40 de la Llei 16/2008, del 23 de desembre, de mesures fiscals i financeres

13. Articles 28, 29, 30, de l'article 32 a l'article 46 i de l'article 48 a l'article 53 del Decret legislatiu 3/2010, de 5 d'octubre, per a l'adequació de normes amb rang de llei a la Directiva 2006/123/CE, del Parlament i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior

14. Articles 71, 72, 106, 107, 108 i disposició transitòria primera de la Llei 9/2011, del 29 de desembre, de promoció de l'activitat econòmica.

15. Disposició addicional tretzena i disposicions transitòries segona i tercera de la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres.

16. Article 46 de la Llei 10/2011, del 29 de desembre, de simplificació i millorament de la regulació normativa.

17. La Llei 3/2014, de 19 de febrer, d'horaris comercials i de mesures per a determinades activitats de promoció

18. Decret 154/1985, de 6 de juny, pel qual es regulen els horaris comercials a Catalunya.

19. Decret 41/1994, de 22 de febrer, d'horaris comercials.

20. Decret 118/1995, de 3 d'abril, sobre la venda de productes culturals la Diada de Sant Jordi

21. Decret 147/1995, de 3 d'abril, de modificació del Decret 174/1990, de 3 de juliol, pel qual es regula la capacitat sancionadora que preveu la Llei 1/1990, 8 de gener, de disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris.

També queda derogada qualsevol altra disposició de rang igual o inferior que contradigui les disposicions contingudes en aquesta llei.

Disposicions finals

Primera

Aquesta llei es promulga d'acord amb les competències exclusives en matèria de comerç interior, fires i artesanía establertes als articles 121 i 139.3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Segona

1. S'autoritza el Govern per a que dicti les disposicions necessàries per aplicar aquesta llei.

2. S'autoritza el Conseller/a en matèria de comerç per a que específicament dicti les disposicions necessàries per desplegar i aplicar el que preveuen els articles 8.3, 36.2.c, 37.1.o, 46.2 i 56.1.

Tercera

Aquesta llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Antecedents del projecte

01. Acord del Govern pel qual s'aprova la memòria preliminar de l'avantprojecte de llei reguladora de l'activitat de comerç, serveis i fires.

02. Avantprojecte de llei de comerç, serveis i fires. Versió de juliol de 2014

03. Memòria general. Versió 15.07.2014

04. Memòria d'avaluació d'impacte. Versió 15.07.2014

05. Test PIME. Versió 15.07.2014

06. Avantprojecte de llei de comerç, serveis i fires. Versió de 13.01.2015

07. Fitxa tècnica

08. Informe jurídic preliminar

09. Informe de la Direcció General de Pressupostos

10. Correu d'observacions de l'Oficina del Govern

11. Observacions de la Direcció General d'Arxius, Biblioteques, Museus i Patrimoni, a través de SIGOV

12. Nota sobre les observacions de l'Oficina del Govern no incorporades

13. Avantprojecte de llei de comerç, serveis i fires. Versió de 02.02.2015

14. Certificat del secretari del Govern (apartat II del Consell Tècnic)

15. Edicte de 16 de febrer de 2015, pel qual se sotmet a informació pública l'Avantprojecte de llei de comerç, serveis i fires.

16. Al·legacions presentades en virtut de la publicació de l'Edicte

17. Al·legacions i informes rebuts en virtut del tràmit d'audiència

18. Entitats consultades en tràmit d'audiència que no han presentant al·legacions

19. Memòria observacions i alegacions presentades
20. Avantprojecte de llei de comerç, serveis i fires. Versió de 20.06.2016
21. Informe jurídic preliminar actualitzat
22. Avantprojecte de llei de comerç, serveis i fires. Versió de 29.07.2016
23. Nota relativa a l'informe jurídic preliminar actualitzat
24. Observacions de l'Àrea de Millora de la Regulació i de l'Oficina del Govern
25. Nota de valoració d'observacions de l'Àrea de Millora de la Regulació i l'Oficina del Govern
26. Avantprojecte de llei de comerç, serveis i fires. Versió de 20.09.2016
27. Certificat del secretari del Govern (apartat III A del Consell Tècnic)
28. Tramesa a la Comissió de Govern Local
29. Tramesa al CTEESC
30. Dictamen del CTEESC
31. Certificat de la Comissió de Govern Local
32. Consideracions relatives al dictamen del CTEESC
33. Avantprojecte de llei de comerç, serveis i fires. Versió de 14.12.2016
34. Informe jurídic final
35. Avantprojecte de llei de comerç, serveis i fires. Versió de 15.12.2016
36. Memòria d'avaluació d'impacte. Versió 15.12.2016
37. Observacions del Departament de Treball i Afers Socials
38. Nota sobre l'informe jurídic final
39. Avantprojecte de llei de comerç, serveis i fires. Versió definitiva
40. Certificat del secretari del Govern (apartat IV A del Consell Tècnic)
41. Certificat del secretari del Govern (aprovació per part del Govern)

N. de la r.: Els antecedents del Projecte de llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de foment del desenvolupament rural sostenible en la programació i l'execució del Programa de desenvolupament rural de Catalunya 2014-2020 finançat per la Unió Europea

202-00046/11

PRESENTACIÓ: GP CSP, GP SOC, GP PPC, GP C'S

Reg. 46658 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

Els grups parlamentaris sotasignats, d'acord amb el que estableix l'article 109.b del Reglament del Parlament, presenta la proposició de llei següent:

Proposició de llei de foment del desenvolupament rural sostenible en la programació i execució a Catalunya del desenvolupament rural finançats per la Unió Europea 2014-2020.

Exposició de motius

La promoció d'un major grau de desenvolupament del país ha de ser un objectiu prioritari per a totes les administracions públiques. Ara bé aquest procés no pot concentrar-se únicament en el medi urbà o en determinades zones del país cal que el desenvolupament sostenible arribi al medi rural.

L'article 46 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que els poders públics han de vetllar per la cohesió econòmica i territorial aplicant polítiques que as-